

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Procházkou v hlavním líčení konaném dne 23.2.2012

t a k t o :

Obžalovaní

nar. [redacted] v [redacted], okres [redacted], zaměstnanec [redacted], bytem [redacted], okres [redacted],

nar. [redacted] ve [redacted], okres [redacted], zaměstnanec [redacted], bytem [redacted], okres [redacted],

j s o u v i n n í , ž e

dne 23.8.2011 kolem 12.40 hodin na křižovatce silnice č. II/357 s místní komunikací ulicí Nádražní v obci Choceň, okr. Ústí nad Orlicí, **obžalovaný** [redacted] jako řidič osobního vozidla zn. Škoda Felicia, RZ [redacted], při vyjíždění z vedlejší silnice v rozporu s ustanoveními § 5 odst. 1 písm. b), § 22 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů nevěnoval dostatečně pozornost provozu, nedal přednost v jízdě po hlavní silnici příjíždějícímu vozidlu zn. Škoda Fabia, RZ [redacted], které řídil **obžalovaný** [redacted], který se v rozporu s ustanoveními § 18 odst. 1, 3 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů pohyboval rychlostí nepřiměřenou, výrazně vyšší než je povolená, kdy při následném střetu obou vozidel a jejich následném pohybu mimo komunikaci došlo k těžkým zraněním spolujezdců z vozidla zn. Škoda Fabia [redacted] a [redacted], kteří nebyli připoutáni bezpečnostním pásem a během nehodového děje byli vymrštěni z vozidla, kdy [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], utrpěl roztržení sleziny s následným odstraněním, rozdrčení pravé ledviny s následným odstraněním, roztržení jater, traumatický pneumotorax vlevo,

traumatický šok a zlomeninu pravé lopatky, kdy tato zranění si vyžádala hospitalizaci na Chirurgické klinice Fakultní nemocnice Hradec Králové v době od 23.8.2011 do 13.9.2011, kdy zranění se projevovalo bolestivostí, krvácením do dutiny břišní a posttraumatickým šokem a zranění zanechá trvalé následky v podobě zvýšeného zdravotního rizika infekcí po odnětí ledviny a sleziny, ■■■■■, nar. ■■■■■, bytem ■■■■■, utrpěl polytrauma, poranění páteře s nutností operačního řešení, pohmoždění plic s protržením plen, zánět plic, poranění mozku - povšechné postižení a zlomeniny žeber, kdy tato zranění si vyžádala hospitalizaci na odděleních ARO a neurochirurgie Fakultní nemocnice Hradec Králové, dále na ARO oddělení a dětské JIP oddělení Orlickoústecké nemocnice v době od 26.8.2011 do 26.9.2011, kdy zranění se projevuje postižením mozku, ztrátou běžných schopností, kdy poškozený se znovu začíná učit běžné dovednosti, dále došlo k lehkým zraněním dalších spolujezdců z vozidla Škoda Fabia, a to ■■■■■, nar. ■■■■■, bytem ■■■■■, který utrpěl popáleninu od bezpečnostního pásu bez nutnosti pracovní neschopnosti a ■■■■■, nar. ■■■■■, bytem ■■■■■, který utrpěl úraz hlavy - pohmoždění lbi a podvrtnutí C páteře, s nutností hospitalizace na chirurgickém oddělení Litomyšlské nemocnice v době od 23.8.2011 do 25.8.2011 bez následné pracovní neschopnosti,

t e d y

jinému z nedbalosti způsobili těžkou újmu na zdraví proto, že porušili důležitou povinnost uloženou jim podle zákona,

T í m s p á c h a l i

oba obžalovaní

prečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku,

A o d s u z u j í s e

oba obžalovaní,

podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání osmnácti (18) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba **v trvání tří (3) roků.**

Za použití § 73 odst. 1 trestního zákoníku se oběma obžalovaným ukládá trest zákazu činnosti spočívající **v zákazu řízení motorových vozidel na dobu čtyř (4) roků.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou povinni oba obžalovaní zaplatit na náhradě škody společně a nerozdílně poškozeným

- ■■■■■ se sídlem ■■■■■ částku 6.095,- Kč,
- ■■■■■, nar. ■■■■■, bytem ■■■■■ částku 165.676,- Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu s e poškození ■■■■■, bytem ■■■■■, ■■■■■, se sídlem ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■, oba trvale bytem ■■■■■, **o d k a z u j í**

s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození [REDAKCE] a [REDAKCE] odkazují se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo prokázáno, že obžalovaný [REDAKCE] dne 23.8.2011 po poledni vyjel s vozidlem zn. Škoda Fabia RZ [REDAKCE] z Vysokého Mýta ve směru na Choceň. Společně s ním ve vozidle cestovali [REDAKCE], [REDAKCE] dále pak [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří seděli vzadu a nebyli připoutáni bezpečnostním pásem. Mezi obcemi Vysoké Mýto a Choceň obžalovaný jel vysokou rychlostí podle své výpovědi 120 – 130 km/hod. Kolem 12.40 hodin vjel po silnici II. třídy č. 357 do obce Choceň, nerespektoval omezení rychlosti na 70 km/hod., posléze 50 km/hod. přikázané svislými dopravními značkami. Pohyboval se rychlostí 92 – 108 km/hod. a blížil se ke křižovatce s místní komunikací – ul. Nádražní. Po této komunikaci přijížděl ke křižovatce obžalovaný [REDAKCE] půjčeným vozidlem zn. Škoda Felicie RZ [REDAKCE]. Při vjíždění na hlavní silnici (č. II/357) přehlédl vozidlo Škoda Fabia řízené obžalovaným Zavřelem. V rozporu se svislou dopravní značkou „Dej přednost v jízdě“ vjel do křižovatky, zde došlo ke střetu obou vozidel tak, že došlo ke kontaktu levé přední a levé boční části vozidla Škoda Fabia s pravým bokem vozidla Škoda Felicie. Vozidlo Škoda Felicie s vážně poškozeným pravým předním kolem a jeho zavřením se následně pohybovalo napříč vozovkou a zastavilo na nezpevněném travnatém povrchu vlevo ve směru své jízdy. Vozidlo Škoda Fabie se postupně dostávalo mimo vozovku na nezpevněný terén vpravo ve směru své jízdy na stěnu příkopu, zde vlivem náklonu a rychlosti vozidla dochází i v důsledku působení klopného momentu k převrácení vozidla nejprve kolem podélné osy přes pravý bok, vozidlo se po té dostalo do kontaktu přední částí s terénem. Následně se vozidlo několikrát převrátilo přes pravý bok a střechu, přitom z vozidla vypadli nepřipoutaní [REDAKCE] a [REDAKCE]. Při nehodě utrpěl [REDAKCE] roztržení sleziny s následným odstraněním, rozdrčení pravé ledviny s následným odstraněním, traumatický pneumotorax vlevo, traumatický šok, zlomeninu pravé lopatky. Byl hospitalizován na chirurgické klinice fakultní nemocnice Hradec Králové v době od 23.8.2011 do 13.9.2011. Zranění se projevovalo bolestivostí, krvácením do dutiny břišní a postraumatickým šokem a zanechá trvalé následky v podobně zvýšeného zdravotního rizika infekcí po odnětí ledviny a sleziny. [REDAKCE] utrpěl polytrauma, poranění páteře s nutností operačního řešení, pohmoždění plic s protržením plen, zánět plic, poranění mozku, povšechné postižení a zlomeniny žeber, kdy zranění si vyžádalo hospitalizaci na odděleních ARO a neurochirurgie Fakultní nemocnice Hradec králové, ARO a JIP Ústeckoorlické nemocnice v době od 26.8.2011 do 26.9.2011. Zranění se projevuje postižením mozku se ztrátou běžných schopností, poškozený se znovu začíná učit běžné dovednosti. [REDAKCE] utrpěl pohmoždění lebky, podvrtnutí páteře s dvoudenní pracovní neschopností. [REDAKCE] utrpěl popáleninu od bezpečnostního pásu bez nutnosti pracovní neschopnosti.

Obžalovaný [REDAKCE] se ke spáchání trestného činu doznal, připustil, že jednou z příčin dopravní nehody byla vysoká rychlost jízdy. Rychle jel, protože spěchal do zaměstnání. Vozidlo Škoda Felicia obžalovaného [REDAKCE] viděl přijíždět ke křižovatce, domníval se, že mu dá přednost, viděl jej na vzdálenost 100 metrů. Následně mu již nevěnoval pozornost, sledoval svůj přímý směr. Pohyb vozidla Škoda Felicia ke křižovatce zaregistroval až bezprostředně před střetem, poukázal na to, že zranění poškozených [REDAKCE]

a [REDACTED] byla způsobena zejména tím, že se ve vozidle nepřipoutali, na což je před jízdou upozornil.

Obžalovaný [REDACTED] spáchání trestné činnosti popřel, příčinu viděl jednoznačně v rychlé a nebezpečné jízdě obžalovaného [REDACTED]. V době, kdy do křižovatky vjížděl, tak vozidlo Škoda Fabia bylo ještě mimo jeho výhled, neporušil tak povinnost přednosti v jízdě.

Ze shodné výpovědi obou obžalovaných je zřejmé, že obžalovaný [REDACTED] přijížděl ke křižovatce po silnici hlavní č. II/357 a obžalovaný [REDACTED] po místní komunikaci vedlejší s povinností dát přednost v jízdě vozidlům jedoucím po silnici hlavní uloženou svislou dopravní značkou „Dej přednost v jízdě“. Křižovatka se nachází v obci Choceň v místě, kde je rychlost omezena 50 km/hod. Doba a místo dopravní nehody byla zjištěna z protokolu o nehodě v silničním provozu. Zde jsou popsány charakteristiky obou vozidel, zadokumentovány jsou stopy dopravní nehody, konečné polohy obou vozidel, jejich poškození. Tyto údaje byly následně využity znalcem z oboru doprava, který zpracoval analýzu nehodového děje. Znalec měl k dispozici i záběry kamerového systému firmy [REDACTED] a Stavebniny [REDACTED], které zachytily jízdu vozidla Škoda Fabia bezprostředně před střetem. Znalec tedy měl dostatek podkladů pro zjištění rychlosti jízdy Škoda Fabia, mohl vycházet nejenom ze stop dopravní nehody, z poškození a konečných poloh obou vozidel. Znalec dospěl k závěru, že vozidlo Škoda Fabia se před nehodou při projíždění pravotočivé zatáčky pohybovalo rychlostí 92 – 108 km/hod., přitom mezní rychlost, kterou lze projet tuto zatáčku, aniž by došlo ke ztrátě směrové stability, je 108 – 115 km/hod. Znalec jednoznačně vyloučil, že se vozidlo Škoda Fabia nacházelo mimo výhledové možnosti obžalovaného [REDACTED]. Jinými slovy v době, kdy obžalovaný [REDACTED] měl vyhodnotit provoz na hlavní silnici, se vozidlo Škoda Fabia nacházelo ve výhledu obžalovaného [REDACTED]. To koresponduje i s výpovědí obžalovaného [REDACTED], který spatřil vozidlo Škoda Felicie na vzdálenost asi 100 m (výhled z hranice křižovatky na vedlejší komunikaci vpravo je asi 170 m). Znalec uvedl, že vozidlo Škoda Fabia by se muselo pohybovat rychlostí nejméně 160 km/hod., aby bylo pro obžalovaného [REDACTED] neviditelné v době, kdy vjížděl do křižovatky. Takováto rychlost je však v rozporu s technickými parametry pravotočivé zatáčky. Bez ztráty směrové stability je jí možné projet rychlostí maximálně 115 km/hod. Závěr o tom, že obžalovaný [REDACTED] vozidlo Škoda Fabia přijíždějící zprava přehlédl, svědčí i zjištěný mechanismus střetů obou vozidel. Obžalovaný [REDACTED] s vozidlem v době střetu teprve najížděl do průběžného jízdního pruhu hlavní silnice, nebyl ještě srovnán v přímém směru. [REDACTED] polohy obou vozidel byly v určitém ostrém úhlu. V době střetu obžalovaný ještě nedokončil průjezd křižovatkou, jak tvrdil. Znalec vyloučil, že by příčinou dopravní nehody mohla být technická závada na některém z vozidel. Možnost zabránit vzniku dopravní nehody měli oba dva obžalovaní. Obžalovaný [REDACTED], pokud by nevjížděl na hlavní silnici v době, kdy se v jeho výhledu již nacházelo vozidlo Škoda Fabia. Obžalovaný [REDACTED], pokud by s vozidlem jel povolenou rychlostí 50 km/hod. Navíc obžalovaný [REDACTED] mohl pohyb vozidla Škoda Felicie vnímat na delší vzdálenost a mohl na něj reagovat.

Charakter zranění poškozených soud zjistil z lékařských zpráv. Obhájkyň obžalovaného [REDACTED] navrhla, aby soud odročil hlavní líčení a vyslechl všechny poškozeného, kteří cestovali ve vozidle Škoda Fabie a to k okolnosti zda a kdo byl připoután bezpečnostním pásem. K tomuto návrhu se připojil i obhájce obžalovaného [REDACTED], obžalovaní nesouhlasili s přečtením úředních záznamů o výpovědích poškozených (přestože tito se k připoutání bezpečnostními pásy vyjadřovali). Obhájkyň obžalovaného [REDACTED] JUDr. Košťálová argumentovala tak, že pojišťovny svým klientů „nařizují“ vyvjet u hlavního

líčení aktivitu, která směřuje ke zmírnění jejich odpovědnosti. Soud návrhu obžalovaných nevyhověl. K tomu, kdo byl připoután bezpečnostním pásem, se vyjadřoval obžalovaný [REDACTED] u hlavního líčení. O tom, že pásy na zadních sedadlech nebyly použity, svědčí jednak to, že po nehodě byly navinuté a zaseknuté, jinak byly zcela funkční (viz protokol o nehodě v silničním provozu). Také to, že poškození, kteří utrpěli nejzávažnější zranění, seděli vzadu a při postřetovém pohybu vozidla Škoda Fabia byli vymrštěni z vozidla. Se závěrem o nepřipoutání poškozených [REDACTED] a [REDACTED] pracuje i znalec z oboru doprava.

Oba obžalovaní svým jednáním naplnili skutkovou podstatu přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti ve smyslu § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Oba obžalovaní porušili důležité povinnosti, které jim ukládá zákon o provozu na pozemních komunikacích č. 161/2000 Sb. Obžalovaný [REDACTED] ustanovení § 5 odst. 1 písm. b) citovaného zákona, podle kterého je řidič povinen plně se věnovat řízení vozidla a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích. Dále pak povinnost přednosti v jízdě uvedené v § 22 odst. 1. Obžalovaný [REDACTED] porušil povinnosti upravující rychlost jízdy v § 18 odst. 1, 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Před střetem v obci se pohyboval rychlostí, která asi dvojnásobně přesahovala rychlost nejvýše povolenou v tomto místě. Ke střetu došlo v místě, kde lze předpokládat zvýšený výskyt chodců i vozidel. V blízkosti je autobusová zastávka, podniky, ve kterých pracují lidé. Rychlost jízdy obžalovaného tedy byla hrubě nepřiměřená všem okolnostem. Porušení povinností ze strany každého z obžalovaných je trestně právní příčinou způsobeného následku. Pokud by obžalovaní, ať jeden či druhý nebo oba současně, dodrželi pravidla silničního provozu, nedošlo by k újmě na zdraví. Poškození [REDACTED] a [REDACTED] utrpěli zranění, která je třeba kvalifikovat jako těžkou újmu na zdraví podle § 122 odst. 2 trestního zákoníku. U obou došlo k poškození důležitých orgánů (mozek, slezina, ledvina). U poškozeného [REDACTED] jde navíc o delší dobu trvající poruchu zdraví. Náprava úrazového stavu předpokládá dlouhodobé léčení s postupnými pokroky. Poškození musí počítat s trvalými následky pro celý zbytek jejich života. Oba obžalovaní jednali v nedbalosti vědomé ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, oba dva věděli, že porušení povinností z jejich strany specifikovaných výše může vést k nebezpečí pro zdraví a život ostatních účastníků provozu, přesto bez přiměřených důvodů spoléhali na to, že k následkům v podobě závažných zranění nedojde.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle § 39 trestního zákoníku, přihlížel ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41 a § 42 trestního zákoníku.

Povaha a závažnost činu je určována zejména významem zájmu, který byl dotčen, zde konkrétně zájmu na ochraně zdraví, dále formou zavinění, jak byla zhodnocena shora. Oba dva obžalovaní porušili naprosto základní povinnosti, které regulují provoz na pozemních komunikacích. Zejména jízdu obžalovaného [REDACTED] lze považovat za riskantní a hazardérskou. Důsledkem porušení povinností obžalovaných je zranění celkem 4 osob, dvě byly zraněny lehce, poškození [REDACTED] a [REDACTED] těžce s trvalými následky. Soud nepřehlédl ani výraznou spoluvinu poškozených na vzniku zranění, ani jeden z nich se nepřipoutal bezpečnostním pásem, přitom kdyby tak učinili, byly by následky podstatně mírnější, o čemž svědčí poměrně lehká zranění u těch, kteří pásem připoutáni byli. Za nadbytečné soud považuje návrh obhájce obžalovaného Pospíšila doplnit znalecký posudek z oboru doprava, resp. vypracovat znalecký posudek z oboru soudní lékařství k následkům v případě připoutání bezpečnostním pásem. Je třeba zdůraznit, že hlavními příčinami vzniku následku je

protiprávní jednání obou obžalovaných. Pokud by ti splnili své povinnosti, k nehodě by nedošlo.

K osobě obžalovaných bylo zjištěno, že oba dva jsou svobodní, mají zaměstnání, ve kterém jsou hodnoceni kladně, obžalovaný [REDAKCE] se dosud nedopustil žádného přestupku ani trestného činu. Obžalovaný Pospíšil nespáchal žádný trestný čin, avšak v evidenční kartě řidiče má z nedávné doby dva přestupky spočívající v překročení jízdy v obci.

Obžalovanému [REDAKCE] polehčovalo, že se k jednání zcela doznal, dosud vedl řádný a bezúhonný život. Obžalovaný Pospíšil se dosud vyvaroval spáchání trestného činu, avšak nelze jej s ohledem na zápisy v evidenční kartě řidiče považovat za ukázněného řidiče. Ze strany obou obžalovaných, resp. provozovatelů vozidel byla nehoda oznámena pojišťovně. Obžalovaný [REDAKCE] se písemně prostřednictvím obhájkyne poškozeným omluvil, obžalovaný [REDAKCE] uvedl, že nechal na své náklady opravit vozidlo, které měl vypůjčené od kamaráda.

Vzhledem k závažnosti následků zde nelze uvažovat o jiném trestu než je trest odnětí svobody. S uvážením shora uvedených okolností se v případě obou obžalovaných její přiměřeným trest odnětí svobody v trvání jeden a půl (1,5) roku. Vzhledem k dosavadní zachovalosti lze mít za to, že účelu trestu bude dosaženo i podmíněným odložením tohoto trestu ve smyslu § 81 odst. 1 trestního zákoníku, avšak na delší zkušební dobu v trvání tři (3) roků. Oběma obžalovaným soud uložil i zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu čtyř (4) roků. Oba dva obžalovaní projevili nekompetenci k řízení motorového vozidla, porušili základní povinnosti a způsobili velmi závažné následky. Soud uložil oběma obžalovaným stejné tresty, byť má za to, že jednání obžalovaného [REDAKCE] je závažnější. Styl jeho jízdy je třeba považovat za hazardní, nebezpečný. Na druhou stranu narozdíl od obžalovaného [REDAKCE] projevili náhled na trestnou činnost, doznal se k ní, uvědomil si nebezpečnost svého počínání. Obžalovaný [REDAKCE] má navíc dva čerstvé záznamy v evidenční kartě řidiče pro překročení rychlosti jízdy v obci.

K trestnímu stíhání se s nárokem na náhradu škody připojila [REDAKCE] s částkou 250.714,- Kč a to jako s částkou předběžnou. Do okamžiku hlavního líčení však tento svůj nárok nikterak nedoložila, proto soud tuto poškozenou odkázal se svým nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 1 trestního řádu. Stejně soud rozhodl i o nároku poškozeného [REDAKCE]. Tomu vznikla škoda na vozidle Škoda Felicia, které půjčil obžalovanému [REDAKCE]. Poškozený se k hlavnímu líčení nedostavil a obžalovaný tvrdil, že nechal vozidlo na své náklady opravit.

Dále se k trestnímu stíhání s nárokem na náhradu škody připojili poškození [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], [REDAKCE] a to s bolestným ve výši 218.400,- Kč, s částkou 18.280,- Kč, což představuje regulační poplatky, nákup zdravotních pomůcek, léčebné procedury, dále požadoval zaplatit částku 400.000,- Kč jako nemajetkovou újmu. Vzhledem k následkům a k charakteru léčení poškozený navrhl zvýšit částku bolestného na dvojnásobek. Své nároky poškozený doložil listinami, které soud k důkazu přečetl. Za důvodný soud považuje nárok na bolestné, které bylo vyčísleno odborným lékařem na 910 bodů. Z důvodu mimořádně náročného způsobu léčení zvýší lékař bodové ohodnocení dvojnásobně na 1820 bodů. K tomu odpovídá částka ve výši 218.400,- Kč. Za podloženou soud považuje i částku 18.280,- Kč. Soud zde přihlédl k výraznému spoluzavinění poškozeného (30%) a přiznal tak nárok na náhradu škody v částce 165.676,- Kč. K dalšímu zvýšení bolestného soud neviděl důvod i

vzhledem k výše uváděnému spoluzavinění poškozeného, rovněž tak dalšího dokazování by vyžadovalo zhodnocení výše nemajetkové újmy, která poškozenému nepochybně vznikla. Dokazování bylo třeba vést k tomu, jak aktivní život poškozený vedl před zraněním, jakou kvalitu bude mít život poškozeného po zranění s tím, že zdravotní stav poškozeného se neustále vyvíjí. Soud ve zbytku nároku poškozeného odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Zcela na řízení ve věcech občanskoprávních soud odkázal rodiče poškozeného [REDAKCE]. Rodiče předložili doklady k nákupu různých pomůcek, oblečení a dalšího zboží. Otec obžalovaného nárokoval úslou mzdu při péči o poškozeného, dále pak rozdíl mezi mzdou a podporou v nezaměstnanosti s tím, že musel opustit své zaměstnání v důsledku péče o poškozeného a i s ohledem na svůj psychický stav, rodiče poškozeného požadovali náhradu nemajetkové újmy v částce 200.000,- Kč pro každého. Určité náklady byly formálně doloženy doklady, soud však bez odborných vyjádření není schopen zhodnotit účelnost těchto nákladů, stejně lze konstatovat i pokud jde o nutnou úslou mzdu otce obžalovaného. S tím souvisí i nemožnost soudu rozhodnout o nemajetkové újmě pro rodiče.

Škodu uplatnila dále [REDAKCE] v souvislosti s náklady, které vynaložila na léčení poškozeného [REDAKCE]. Návrh na zaplacení částky 8.707,- Kč doložila podrobným vyúčtováním poskytnuté péče. Je zřejmé, že tyto náklady vznikly v souvislosti s protiprávním jednáním obou obžalovaných. Pokud poškozený [REDAKCE] seděl na sedadle spolujezdce, pak by se mělo [REDAKCE] dostat celé částky 8.707,- Kč, neboť osoba na předním sedadle byla připoutána bezpečnostním pásem, jak vyplývá s ohledání motorového vozidla. To, že poškozený [REDAKCE] seděl na předním sedadle uvádí koneckonců i obžalovaný [REDAKCE]. Z dokazování vyplývá, že osoby na zadních sedadlech bezpečnostní pás nepoužili, proto soud z opatrnosti přiznal pojišťovně nárok pouze na 70 % z uvedené části (snížení 30 % by odpovídalo spoluvinně v souvislosti s nepřipoutáním bezpečnostním pásem). Ve zbytku soud poškozenou [REDAKCE] odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V Ústí nad Orlicí dne 23.2.2012

Mgr. Jiří Procházka, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Michaela Beierová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Procházkou v hlavním líčení konaném dne 29.3.2012

t a k t o :

Obžalovaný [redacted],
nar. [redacted] v [redacted], zaměstnanec [redacted], trvale bytem [redacted], nyní [redacted]

j e v i n e n , ž e

- 1) dne 30.11.2011 kolem 16.50 hodin v Lanškrouně, okr. Ústí nad Orlicí, na silnici č. I/43 – ulici Nádražní jako řidič osobního vozidla zn. Mercedes A 160, RZ [redacted] v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů přehlédl chodce přecházejícího komunikaci zleva doprava v blízkosti přechodu pro chodce, do chodce přední částí vozidla narazil, přičemž chodec [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] utrpěl otevřenou více etážovou zlomeninu pravého bérce, etážovou zlomeninu levého bérce, krváčení do mozku, pohmoždění mozku, pohmoždění obou plic a hrudníku, zlomeninu raménka stydké kosti vlevo a pohmoždění levé ruky s předpokládanou dobou léčení v trvání nejméně 6 měsíců, nutností dlouhodobé hospitalizace a předpokládanými trvalými následky spočívajícími v úpadku mozkových funkcí a epilepsii,

t e d y

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

- 2) dne 30.11.2011 kolem 16.50 hodin v Lanškrouně, okr. Ústí nad Orlicí, po uvedené dopravní nehodě aniž by zastavil a přesvědčil se, zda sražená osoba utrpěla zranění a

potřebuje pomoc, z místa ujel směrem na Žichlínek, kde s vozidlem zastavil na polní cestě, setrval ve vozidle a byl zde vypátrán hlídkou Policie ČR,

t e d y

jako řidič dopravního prostředku po dopravní nehodě na níž měl účast, neposkytl osobě, která při nehodě utrpěla újmu na zdraví, potřebnou pomoc, ač tak mohl učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného.

T í m s p á c h a l

ad 1) přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1,2 trestního zákoníku,
ad 2) přečin neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 151 trestního zákoníku.

A o d s u z u j e s e

podle § 151 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou (2) roků.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví **zkušební doba v trvání čtyř (4) roků.**

Za použití § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající **v zákazu řízení motorových vozidel na dobu pěti (5) roků.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozenému [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], částku 169.501,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo prokázáno, že obžalovaný dne 30.11.2011 v podvečerních hodinách řídil osobní vozidlo zn. Mercedes A160, RZ [REDAKCE], které patří jeho matce [REDAKCE]. Jel od benzinové čerpací stanice AGRO v Lanškrouně po silnici č. I/43 směrem do centra obce. Při projíždění ulicí Nádražní za zhoršených povětrnostních podmínek přehlédl chodce [REDAKCE], který přecházel komunikaci zleva doprava po přechodu pro chodce či v jeho těsné blízkosti. Do chodce přední částí vozidla narazil v důsledku čehož poškozený [REDAKCE] utrpěl otevřenou víceetážovou zlomeninu pravého bérce, etážovou zlomeninu levého bérce, krvácení do mozku, pohmoždění mozku, pohmoždění obou plic a hrudníku, zlomeninu ramének stydké kosti vlevo a pohmoždění levé ruky s předpokládaným léčením v trvání šesti měsíců. Poškozený do současné doby není schopen se o sebe postarat, je umístěn ve zdravotnickém zařízení AESKULAPS s.r.o. v Červené Vodě. Jsou u něho předpokládané trvalé následky spočívající v úpadku mozkových funkcí a epilepsii. Po střetu obžalovaný s vozidlem nezastavil, vjel do ulice B. Smetany, odkud pokračoval směrem na obec Žichlínek, zastavil poblíž objektu ASANACE Žichlínek. Při střetu z vozidla odpadla registrační značka. Policisté kontaktovali majitelku vozidla

██████████, která telefonovala obžalovanému. Obžalovaný hlídce sdělil, kde se nachází a zde vyčkal příjezdu policie a matky.

Obžalovaný se k trestné činnosti, která je mu kladena za vinu doznal. Popsal ze svého pohledu průběh nehody i události následující. Uvedl, že poškozeného neviděl do okamžiku střetu. To odůvodňoval tím, že byla tma, pršelo a oslňovala jej protijedoucí vozidla. Obžalovanému se zdálo, že poškozený musel jít zprava. Po střetu byl obžalovaný v šoku, nevěděl, co má dělat. S vozidlem zastavil u obce Luková, kde se mu udělalo špatně, následně vyčkal příjezdu policejní hlídky.

Skutečnosti kdy a kde se dopravní situace stala, kdo byli jejími účastníky soud zjistil z protokolu o ohledání dopravní nehody. V protokolu, na plánu dopravní nehody a na fotodokumentaci jsou zachyceny stopy dopravní nehody. Při ohledání, které proběhlo v době od 17.00 do 17.30 hodin bylo byla tma, zataženo, bez deště a sněžení. V místě bylo v činnosti veřejné osvětlení.

Z úředního záznamu o podání vysvětlení poškozeného ██████████ bylo zjištěno, že ten si na samotný střet nepamatuje. Před nehodou se vracel od vlakového nádraží k bydlišti v ul. ██████████, vyprovázel svoji přítelkyni na vlak. Přišel v ulici Nádražní k přechodu, rozhlédl se, neviděl žádné vozidlo a proto vešel do vozovky, více si již nepamatoval. Poškozený popsal svá zranění s tím, že měl zhmožděnou pravou stranu žeber, z čehož usuzuje, že jej auto nabralo zprava. Charakter zranění poškozeného byl zjištěn z lékařské zprávy Fakultní nemocnice v Olomouci a z propouštěcí zprávy Orlickoústecké nemocnice. Poškozený nebyl pod vlivem alkoholu, což bylo zjištěno z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem. Družka poškozeného ██████████ v úředním záznamu potvrdila, že byla poškozeným vyprovázena na vlakové nádraží, v 16.45 hodin odjela osobním vlakem do Pardubic. Zlomenina žeber na pravé straně včetně údajů o pohybu poškozeného dávají podklad pro závěr, že poškozený přecházel vozovku zleva doprava z pohledu obžalovaného. S uvážením polohy stop dopravní nehody (osobní věci poškozeného, krevní skvrna, registrační značka automobilu řízeného obžalovaným) je zřejmé, že ke střetu vozidla s poškozeným došlo buď na přechodu nebo těsně za přechodem. Tento závěr je podporován i úředními záznamy o podání vysvětlení svědků, kteří nehodu vnímali. I z výpovědi těchto svědků je zřejmé, že obžalovaný s vozidlem nezastavil a z místa nehody ujel.

Obžalovaný jednáním pod bodem 1) naplnil skutkovou podstatu přečinu těžkého ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Obžalovaný v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. nevěnoval náležitě pozornost provozu, přehlédl chodce, který přecházel po přechodu pro chodce nebo v jeho blízkosti vozovku zleva doprava, do chodce narazil a způsobil mu závažná zranění s dlouhodobým podstatným omezením v obvyklém způsobu života, spočívajícím v poškození důležitého orgánu s pravděpodobnými závažnými trvalými následky, přičemž povinnost, kterou obžalovaný porušil je třeba považovat za důležitou a základní. Obžalovaný v důsledku porušení uvedené povinnosti způsobil dopravní nehodu a poškozenému ██████████ těžkou újmu na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. e), i) trestního zákoníku. Jednal v nedbalosti vědomé podle § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, věděl, že nebude-li náležitě věnovat pozornost situaci v provozu, může způsobil dopravní nehodu a jinému způsobil ublížení na zdraví, avšak bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že k takovému následku nedojde, že takový následek nezpůsobí.

Jednáním pod bodem 2) obžalovaný spáchal přečin neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 151 trestního zákoníku, neboť po uvedené dopravní nehodě, kterou způsobil, neposkytl poškozenému žádnou pomoc, ač mu v tom žádná okolnost nebránila. V tomto případě obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný věděl, že pokud neposkytne pomoc poškozenému porušuje zájem na ochraně zdraví, takovýto následek způsobit chtěl, byl si vědom, že nenastane překážky, která by vzniku následku zabránila.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle § 39 trestního zákoníku, přihlížel ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41 a § 42 trestního zákoníku.

Povaha a závažnost činu je určována zejména významem zájmu, který byl činem dotčen. V obou případech jde o zájem na ochraně zdraví, dále formou zavinění, jak byla zhodnocena shora. K nehodě došlo za tmy, za zhoršených povětrnostních podmínek, poškozený měl na sobě tmavé oblečení, na druhé straně se pohyboval po přechodu pro chodce či v jeho těsné blízkosti a obžalovaný měl dbát zvýšené opatrnosti, event. snížit rychlost jízdy, pokud byl navíc oslňován protijedoucími řidiči. Obžalovaný místo dopravní nehody podle svého vyjádření zná, ví, že zde jsou přechody pro chodce. Obžalovaný způsobil poškozenému těžká zranění, která jej budou omezovat zřejmě do konce života a jejichž léčba vyžaduje dlouhou dobu. Obžalovaný je řidičem nezkušeným, v době nehody měl řidičský průkaz v držení necelý měsíc, navíc podle svého vyjádření pětkrát opakoval závěrečnou zkoušku a to testovou část. S poškozeným obžalovaný uzavřel dohodu o náhradě nemateriální škody. Zaplatil částku 80.000,- Kč nad rámec plnění pojišťovny.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, bezdětný, dosud se nedopustil žádného přestupku ani trestného činu, je zaměstnán ve firmě AVX Lanškroun, zde je hodnocen jako dobrý pracovník nemající problém s dodržováním pracovní kázně, v kolektivu oblíbený.

Obžalovaný se ke spáchání trestných činů zcela doznal, svého činu litoval, vedl dosud bezúhonný život. Dopravní nehodu lze z velké části přičíst k řidičské nezkušenosti obžalovaného. Lze uvěřit, že obžalovaný po dopravní nehodě zpanikařil a proto z místa odjel. Nesnažil se následně zastít či zamaskovat zavinění, čekal na policisty na místě, kde s vozidlem po nehodě zastavil. Na druhou stranu obžalovanému přitěžuje, že se dopustil dvou trestných činů, bylo tedy třeba ukládat trest úhrnný ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku a to v rámci trestní sazby § 151 trestního zákoníku, kde je stanovena horní hranice trestu odnětí svobody v trvání pěti (5) roků.

Obžalovaný způsobil závažnou těžkou újmu poškozeného, navíc z místa nehody ujel a soud vážil, zda se lze v daném případě spokojit s uložením ještě výchovného trestu a nebo zda je třeba uložit v rámci generální prevence nepodmíněný trest odnětí svobody. Při úvaze soudu nakonec převládly skutečnosti polehčující, obžalovaný je řádným člověkem, který se živí prací. Lítost obžalovaného projevená u hlavního líčení působila věrohodně, poškozenému poskytl satisfakci v podobě peněžitého plnění. Na úhradu si vypůjčil od rodiny, které bude tuto částku splácet. Soud nakonec rozhodl o uložení výchovného trestu a to trestu odnětí svobody v trvání dvou (2) roků s odkladem na zkušební dobu v trvání čtyř (4) roků. Obžalovaný se dopustil závažných porušení povinností řidiče, projevil závažnou

nekompetenci k řízení motorových vozidel, proto byl uložen i přísný trest zákazu činnosti a to trest zákazu řízení motorových vozidel na dobu pěti (5) roků.

Se svým nárokem na náhradu škody se k trestnímu stíhání připojil poškozený [REDAKCE] a to s částkou 169.501,- Kč, která sestává ze škody na věcech způsobené při dopravní nehodě, konkrétně na dioptrických brýlích v částce 2.632,- Kč, pánské bundě v hodnotě 1.699,- Kč, zničené košili v hodnotě 284,- Kč. Dále poškozený požadoval náhradu bolestného ve výši 138.000,- Kč, náhradu regulačních poplatků v celkové výši 10.400,- Kč a dále cestovní náklady za jízdu vozidlem Peugeot RZ [REDAKCE] na návštěvy za poškozeným do nemocničních zařízení s tím, že i tyto hradil poškozený. Poškozený předložené nároky dokladoval jednak potvrzeními o zaplacení regulačních poplatků, doklady o nákupu brýlí, poškozené bundy, košile, posudkem o bolestném, prohlášením o uskutečněných jízdách, kopií velkého technického průkazu. Podle názoru soudu jde o škodu, která byla způsobena poškozenému v důsledku protiprávního jednání obžalovaného. Škoda byla řádně doložena, proto soud poškozenému přiznal nárok na náhradu uplatněné škody.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V Ústí nad Orlicí dne 29.3.2012

Mgr. Jiří Procházka, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Michaela Beierová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Procházkou v hlavním líčení konaném dne 17.10.2012

t a k t o :

Obžalovaný ,
nar. ve , zaměstnanec , bytem , okres

j e v i n e n , ž e

dne 14.5. 2012 kolem 10.05 hodin v Chocni, okr. Ústí nad Orlicí, na křižovatce ulic Pernerova a Paraple jako řidič osobního vozidla zn. Opel Corsa, RZ v rozporu s ustanoveními § 5 odst. 1 písm. a), § 22 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů při vyjíždění z vedlejší silnice nedal přednost cyklistce přijíždějící zleva po hlavní silnici, přičemž cyklistka , nar. , bytem při střetu a pádu na vozovku utrpěla zlomeninu dolního raménka stydké kosti vpravo bez posunu, krevní podlitiny na čele vpravo a drobné oděrky na loktech a pravé ruce s hospitalizací do 18.5.2012, výrazným omezením hybnosti po dobu 6 týdnů s nutností používat francouzské hole a dobou léčení do 12.9.2012,

t e d y

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona.

T í m s p á c h a l

prečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku.

A o d s u z u j e s e

podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání devíti (9) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví **zkušební doba v trvání dvou (2) roků.**

Za použití § 73 odst. 1 trestního zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti spočívající **v zákazu řízení motorových vozidel na dobu osmnácti (18) měsíců.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozené [REDAKCE] **částku 12.198,- Kč.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody a nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], **částku celkem 16.277,- Kč.**

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená Miloslava Růžičková odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo prokázáno, že obžalovaný dne 14.5.2012 kolem 10.05 hodin přijížděl se svým vozidlem Opel Corsa RZ [REDAKCE] po vedlejší komunikaci ke křižovatce ulic Pernerova a Paraple. Obžalovaný přehlédl po hlavní silnici přijíždějící cyklistku [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], vyjel do křižovatky, nedal poškozené [REDAKCE] přednost v jízdě, došlo ke střetu levého zpětného zrcátka a předního blatníku vozidla s jízdním kolem Eska poškozené. V důsledku střetu poškozená upadla na zem, utrpěla zlomeninu dolního raménka stydké kosti vpravo bez posunu, krevní podlitiny na čele vpravo, drobné oděrky na loktech. Poškozená byla ošetřena a následně hospitalizována na chirurgickém oddělení Litomyšlské nemocnice od 14.5.2012 do 18.5.2012, po té byla propuštěna do domácího léčení, zde byla omezena bolestivostí, užívala lék proti bolesti Nimesil (až do července 2012). Pohybovala se pomocí francouzských holí. S osobní hygienou jí pomáhal manžel. Dne 27.6.2012 chirurg konstatoval dobré hojení zlomeniny s tím, že poškozená mohla začít plně zatěžovat dolní končetiny a během několika dnů odložila francouzské hole. Poškozená následně ke zmírnění bolestivosti absolvovala magnetickou terapii a následně rehabilitace směřující k navrácení hybnosti, které ukončila 12.9.2012.

Obžalovaný v přípravném řízení popsal průběh nehody s tím, že k zavinění se nebyl schopen se vyjádřit. U hlavního líčení již přiznal, že poškozenou přehlédl, což byla příčina dopravní nehody. Měl však za to, že na straně poškozené nevznikla těžká újma na zdraví, navrhoval z tohoto důvodu vypracovat znalecký posudek z oboru zdravotnictví. Obžalovaný měl snahu se s poškozenou dohodnout na náhradě škody, nabízel poškozené částku 5.000,- Kč, poškozená však požadovala částku vyšší, cca 100.000,- Kč, proto k dohodě nedošlo. Obžalovaný poukázal na to, že byl poškozenou navštívit 30.6.2012 a poškozená již chodila bez berlí.

Skutkový stav je kromě výpovědi obžalovaného prokazován výpovědí svědkyně [REDAKCE], ta událost popsal tak, že přijížděla na kole po hlavní komunikaci, viděla, že obžalovaný zprava s vozidlem nezastavil a popojížděl do křižovatky. Poškozená se mu snažila

vyhnout vlevo, přesto však došlo ke střetu, při kterém utrpěla výše popsaná zranění. Poškozená se podrobně vyjadřovala k tomu, jakým způsobem jí zranění omezovala, jakým způsobem byla zranění léčena, jak dlouho. Uvedla, že i v současné době při rychlejší chůzi pociťuje bolesti. Výpověď poškozené o charakteru a léčbě utrpěných zranění koresponduje s lékařskými zprávami založenými ve spise i těmi, které si soud před nařízením hlavního líčení vyžádal, resp. s těmi, které u hlavního líčení předložila sama poškozená. Z lékařských zpráv je zřejmé, že až po 27.6.2012 mohla poškozená postupně odložit francouzské hole, do té doby nemohla dolní končetiny plně zatěžovat. Celková doba léčení skončila dne 12.9.2012, kdy poškozená absolvovala rehabilitace.

Z protokolu o nehodě v silničním provozu soud zjistil, kdy a kde k dopravní nehodě došlo. Ohledáním vozidla byly zjištěny stopy po střetu s bicyklem na levém zrcátku a předním blatníku, poškozená měla u kola odřené řídítka. Soud v hlavním líčení za souhlasu procesních stran přečetl úřední záznam o podání vysvětlení svědkyň [REDAKCE] – dcery poškozené a [REDAKCE] – manželky obžalovaného. Svědkyně [REDAKCE] se vyjadřovala k okolnostem, za kterých se dozvěděla o dopravní nehodě a k tomu, že ona informovala záchranné složky. Svědkyně [REDAKCE] se vyjadřovala k okolnostem návštěv obžalovaného u poškozené a ke snahám o uzavření dohody o náhradě škody. Je zřejmé, že obžalovaný po nehodě se zajímal o zdravotní stav poškozené, donesl jí drobné dárky. K dohodě o náhradě škody nedošlo z důvodu rozdílných představ o její výši.

Soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Obžalovaný porušil ustanovení § 5 odst. 1 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích č. 361/2000 Sb. v platném znění, nevěnoval se plně řízení vozidla, přehlédl cyklistku přijíždějící zleva po hlavní silnici. Obžalovaný porušil i ustanovení § 22 odst. 1 citovaného zákona o provozu na pozemních komunikacích, nedal cyklistce v křižovatce přednost v jízdě přesto, že mu to přikazovala značka „Dej přednost v jízdě“. V důsledku těchto povinností, které je třeba považovat za důležité došlo ke střetu vozidla s jízdním kolem a ke vzniku zranění poškozené. Ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku těžkou újmou na zdraví se rozumí jen závažná porucha na zdraví nebo jiné závažné onemocnění, pokud jde o delší dobu trvající poruchu zdraví. Soudní praxí je dovozováno, že taková porucha zdraví musí trvat nejméně 6 týdnů a poškozený musí být podstatně omezen v obvyklém způsobu života. Přitom však je nutné vzít v úvahu, že lékařská péče se z kvalitňuje a tím dochází ke zkrácení, jak celkové doby léčení, tak i doby, po kterou jsou poškození omezeni nepříznivým zdravotním stavem. V daném případě poškozená utrpěla zejména zlomeninu raménka stydké kosti vpravo bez posunu. Od 14.5.2012, kdy k nehodě došlo, až do konce června, poškozená nemohla plně zatěžovat dolní končetiny, pohybovala se s pomocí francouzských holí, což jí společně s bolestivostí činilo problémy při běžných domácích úkonech včetně samoobslužných. Jednoznačně v tomto případě jde o podstatné omezení v obvyklém způsobu života, které trvalo šest týdnů. Poškozená byla omezena i následně po odložení francouzských holí jak bolestivostí, tak omezením hybnosti, proto absolvovala další léčebné procedury, které trvaly více než dva měsíce. Po tuto dobu se již o podstatné omezení nejednalo. Obžalovaný tedy poškozené způsobil těžkou újmu na zdraví, protože porušil důležité povinnosti uvedené výše, uložené zákonem o provozu na pozemních komunikacích. Obžalovaný jednal v nedbalosti vědomé ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, věděl, že nebude-li plně věnovat pozornost řízení motorového vozidla, může dojít k nehodě, příp. k těžké újmě na zdraví ostatních účastníků silničního provozu, avšak bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že k takovému následku nedojde.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle § 39 trestního zákoníku, přihlížel ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41, 42 trestního zákoníku. Povaha a závažnost činu je určována zejména významem zájmu, který byl činem dotčen, tedy zájmu na ochraně zdraví, dále formou zavinění, jak byla zhodnocena shora. Obžalovaný poškozené způsobil zranění, které vyžadovalo dlouhodobé léčení, poškozená ještě v současné době se potýká s následky tohoto zranění. Obžalovaný porušil dvě důležité, navzájem související povinnosti řidiče. Jde o povinnosti základní, při jejímž nesplnění hrozí dopravní nehody s vážnými následky. Obžalovaný nehodu oznámil pojišťovně, ta však dosud poškozené náhradu škody ani částečně nezaplátila, zřejmě vyčkává výsledku trestního řízení. Jak uvedeno výše, mezi obžalovaným a poškozenou nedošlo k uzavření dohody o náhradě způsobené škody. Obžalovaný poškozené ničeho neuhradil.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je ženatý, má dvě děti, pracuje ve firmě [REDAKCE], kde je hodnocen jako seriózní, bezproblémový a spolehlivý zaměstnanec. Dosud se nedopustil žádného trestného činu ani přestupku.

Obžalovanému polehčuje částečné doznání ke spáchání trestného činu, předchozí řádný život. Na straně obžalovaného soud neshledal žádnou okolnost přitěžující, proto má za to, že k jeho nápravě postačí mírný výchovný trest. Soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání devíti (9) měsíců, tedy mírně nad spodní hranicí zákonem stanovené trestní sazby, který podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložil a stanovil kratší zkušební dobu v trvání dvou (2) roků. Oproti přípravnému řízení, resp. situaci v době vydání trestního příkazu obžalovaný připustil zavinění dopravní nehody, na druhé straně však u hlavního líčení byla prokázána delší doba léčení, než bylo možné zjistit z lékařských zpráv založených ve spise. Soud tedy neměl žádných důvodů odchylovat se od trestu, který ukládal již trestním příkazem a to i pokud jde o trest zákazu činnosti. Obžalovaný se dopustil trestného činu v souvislosti se řízením motorových vozidel, porušil základní povinnosti řidiče, způsobil poškozené těžkou újmu na zdraví. Poškozená ještě dnes pociťuje bolestivost při rychlejší chůzi, je tedy na místě uložit trest zákazu řízení motorových vozidel. I tento trest byl uložen jako ryze výchovný těsně nad spodní hranicí zákonné sazby. Pokud obžalovaný po výkonu polovičky uloženého trestu prokáže nápravu, tedy to, že je stejně jako v době před nehodou schopen plnit si zejména povinnosti řidiče, může požádat o podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti.

K trestnímu stíhání se s nárokem na náhradu škody v částce 12.198,- Kč připojila [REDAKCE]. Požadovaná částka představuje dosud neukončené náklady na léčení poškozené v souvislosti s dopravní nehodou. Poškozená předložila podrobné vyúčtování proplacených léčebných úkonů. Jde o škodu, která vznikla v přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného, proto soud poškozené požadovanou částku zcela přiznal.

Poškozená [REDAKCE] požadovala v rámci trestního řízení po obžalovanému uhrazení částky celkem 67.277,- Kč z čehož částka 60.000,- Kč představuje morální odškodnění za utrpěné trauma spojené se zraněním, částka 4.800,- Kč bolestné, částka 520,- Kč zaplacené regulační poplatky u lékařů, 200,- Kč náklady vystavení posudku o bolestném, částka 504,- Kč nákup léků, 20,- Kč parkovací lístek při odvozu z nemocnice, 200,- Kč cenu benzínu za jízdy z nemocnice a na kontroly k lékařům, 20,- Kč náklady rehabilitaci, 213,- Kč opravu jízdního kola, 800,- Kč poskytnutí právní služby. Poškozená má nárok na náhradu škody na zdraví a věcné škody. Za důvodný nárok soud považuje bolestné ve výši 4.800,- Kč za 40

bodů podle posudku bolestného vystaveného MUDr. Doskočilem. Poškozená dále doložila zaplacení regulačních poplatků ve výši 520,- Kč, doklad o nákupu léků v částce 504,- Kč, doklad o zaplacení poplatku parkovacím při odvozu z nemocnice, doklad z rehabilitace v Chocni, účtenku za opravu jízdního kola. Naopak poškozené nelze přiznat poplatky za vystavení bolestného, poplatku za poskytnutí právní služby, těchto nároků je možné domáhat se až po skončení trestního řízení, jakožto nákladů vynaložených v souvislosti s uplatněním nároku na náhradu škody. Je zřejmé, že poškozená musela být dopravována k lékařům automobilem, požadovaná částka 200,- Kč představuje pouze náklady na nákup benzínu, není požadováno kompletní cestovné, částka 200,- Kč je odpovídající. Soud proto poškozené na náhradě škody přiznal částku 6.277,- Kč.

Je zřejmé, že poškozená v důsledku dopravní nehody a utrpěného zranění se po dobu nikoli nepodstatnou nemohla věnovat svým koníčkům, u hlavního líčení uváděla, že se nemohla věnovat zahrádce, nemohla jezdit na výlety na kole, nemohli si dopřát dovolenou, plánovala cestu do termálních lázní v Maďarsku. Bylo zasaženo do jejích osobnostních práv. Přichází v úvahu nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích. Soud tuto újmu ocenil částkou 10.000,- Kč. Pokud se poškozená domáhala částky vyšší, pak ji soud se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V Ústí nad Orlicí dne 17.10.2012

Mgr. Jiří Procházka, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Michaela Beierová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Procházky a přísedících Evy Šrautové a Marie Vašinové v hlavním líčení konaném dne 15.12.2011,

t a k t o :

Obžalovaná [REDACTED], rozená [REDACTED],
nar. [REDACTED] v [REDACTED], zaměstnankyně [REDACTED], bytem [REDACTED], okres [REDACTED]

j e v i n n a , ž e

dne 4.7.2011 kolem 13.15 hodin na silnici č. II/315 mezi obcemi Lanškroun a Sázava, okr. Ústí nad Orlicí, jako řidička osobního vozidla zn. Škoda Fabia, RZ [REDACTED] v rozporu s ustanovením § 4 písm. a), § 18 odst. 1, zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů nepřizpůsobila rychlost jízdy stavu vozovky, jejímu profilu, dopravní situaci, při dojíždění dvou cyklistek v pravotočivé zatáčce a spatření protijedoucího vozidla zn. Škoda 125, RZ [REDACTED] reagovala prudkým brzděním, čímž se vozidlo dostalo do smyku a vyjelo do protisměru, kde se střetlo s tímto osobním vozidlem, jehož řidič [REDACTED], nar. [REDACTED], posledně bytem [REDACTED] utrpěl zranění, na jejichž následky na místě zemřel, a dále došlo ke zranění jeho spolujezdkyně [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem tamtéž, která utrpěla zlomeninu 7. a 8. žebra vlevo, četné podkožní krevní výrony s nutností hospitalizace do 8.7.2011 a následnou konzervativní léčbou a dále spolujezdkyně [REDACTED], rozené [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], která utrpěla zlomeninu 5. zápěstní kosti pravé ruky a pohmoždění ramene s dobou léčení v trvání 1 měsíce,

t e d y

jednak

jinému z nedbalosti způsobila smrt proto, že porušila důležitou povinnost uloženou jí podle zákona,

jednak

jinému z nedbalosti ublížila na zdraví tím, že porušila důležitou povinnost uloženou jí podle zákona.

T í m s p á c h a l a

jednak

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1,2 tr. zákoníku,

jednak

přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 tr. zákoníku.

A o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1, § 60 odst. 1, 3, 4 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu domácího vězení** spočívajícímu v povinnosti obžalované zdržovat se v určeném obydlí v pracovních dnech od 17.00 hodin do 03.00 hodin následujícího dne, ve dnech pracovního volna a pracovního klidu po celý den s výjimkou soboty v sudém týdnu od 03.00 hodin do 11.00 hodin, **na dobu dvou (2) roků.**

Za použití § 73 odst. 1 trestního zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti spočívající **v zákazu řízení motorových vozidel na dobu čtyř a půl (4,5) roku.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná povinna zaplatit na náhradě škody poškozeným

-	██████████	, nar. ██████████	, bytem ██████████	, částku 246.000,- Kč,
-	██████████	, nar. ██████████	, bytem ██████████	, částku 8.403,- Kč,
-	██████████	, nar. ██████████	, bytem ██████████	, částku 240.000,- Kč,
-	██████████	, nar. ██████████	, bytem ██████████	, částku 240.000,- Kč,
-	██████████	, nar. ██████████	, bytem ██████████	, částku 240.000,- Kč,
-	██████████	, nar. ██████████	, bytem ██████████	, částku 240.000,- Kč,
-	██████████	, nar. ██████████	, bytem ██████████	, částku 240.000,- Kč,
-	██████████	, nar. ██████████	, bytem ██████████	, částku 240.000,- Kč,
-	██████████	, nar. ██████████	, bytem ██████████	, částku 175.000,- Kč,
-	██████████	, nar. ██████████	, bytem ██████████	, částku 175.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu **s e** poškozená ██████████ **o d k a z u j e** se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo prokázáno, že dne 4.7.2011 obžalovaná okolo 13.00 hodiny jako řidička vyjela s vozidlem zn. Škoda Fabia, RZ ██████████ ze Zábřehu na Moravě. V automobilu s ní cestoval jako spolujezdec na předním sedadle

manžel [REDAKCE], v zadu v dětské sedačce byla připoutána dcera obžalované. Kolem 13.15 hodin na silnici č. II/315 mezi obcemi Lanškroun a Sázava, okres Ústí nad Orlicí dojížděla rychlostí asi 77 km/hod. před pravotočivou zatáčkou dvě cyklistky. Z protisměru přijíždělo vozidlo zn. Škoda 125 rychlostí asi 52 km/hod. Po té, co obžalovaná protijedoucí vozidlo spatřila, začala intenzivně brzdit, došlo k zablokování předních kol. Vozidlo se v důsledku mokré vozovky a zakřivení pravotočivé zatáčky postupně pohybovalo do protisměru, kde čelně narazilo do levého předního rohu vozidla Škoda 125. Vozidlo Škoda 125 bylo v důsledku střetu odhozeno vpravo mimo vozovku. Řidič vozidla 125 [REDAKCE] utrpěl při střetu masivní poranění zejména trupu a dolních končetin, na jejichž následky zemřel. Bezprostřední příčinou smrti bylo zakrvácení osrdečnickového vaku při úrazové trhlině srdce. Šlo o poranění neslučitelné s dalším životem. Zranění utrpěly i další osoby, které tvořily osádku vozidla 125. [REDAKCE] utrpěla zlomeniny sedmého a osmého žebra vlevo v předních partiích hrudníku a četné podkožní krevní výrony. Poškozená byla hospitalizována na chirurgickém oddělení Nemocnice v Pardubicích od 4. do 8.7.2011, po té byla propuštěna do domácího léčení. Zranění se projevovale bolestivostí při pohybu a při dýchání a to až do 12.10.2011. Pohmožděny se projevovale bolestivostí po dobu dvou až tří týdnů. [REDAKCE], rozená [REDAKCE] utrpěla zlomeninu páté záprstní kosti pravé ruky a pohmoždění ramene. Poškozená byla přiložena sádrová fixace. Poškozená trpěla omezením hybnosti pravé ruky po dobu jednoho měsíce.

Obžalovaná u hlavního líčení využila svého práva a odmítla ve věci vypovídat. V přípravném řízení se obžalovaná doznala k zavinění dopravní nehody, vyjádřila lítost a oznámila pojistnou událost pojišťovně. Událost obžalovaná popisovala tak, že se v rychlosti kolem 60 km/hod. chystala předjet dvě cyklistky jedoucí před ní. Po najetí ke středu obžalovaná zahlédla v protisměru osobní vozidlo Škoda 125 bílé barvy, domnívala se, že předjížděcí manévr bezpečně nezvládne. Proto, aby neohrozila cyklistky začala prudce brzdit. Vozidlo přejelo do protisměru a narazilo do vozidla Škoda 125.

Základní okolnosti týkající se dopravní nehody byly zjištěny z protokolu o dopravní nehodě, z plánu, kde jsou zachyceny zjištěné stopy a z pořízené fotodokumentace. Kromě obžalované se ke střetu vyjadřovali svědci [REDAKCE] a [REDAKCE], cyklistka, kterou se obžalovaná chystala předjíždět. Výpověď svědka [REDAKCE] se jevila tendenční, uváděl, že obžalovaná jela pomalu a opatrně, naopak protijedoucí vozidlo jelo svižně, ke střetu vozidel došlo u středové čáry. Svědkyně [REDAKCE] popisovala jízdu vozidla Škoda 125 tak, že jelo prostředkem svého pruhu pomalu. [REDAKCE] reagovala na pískání brzd vozidla, které jeho za ní. Rychlost vozidla vnímala jako velkou, šlo o dlouhé, nepřerušované brzdění. Svědkyně zastavila, ohlédla se a viděla střet vozidel, ten se odehrál v protisměrném jízdním pruhu.

S ohledem na výpovědi svědků vyvstaly pochybnosti o průběhu nehodového děje, proto soud ustanovil znalce z oboru doprava Ing. Krejsu. Z jeho posudku je zřejmé, že obžalovaná reagovala na vyjetí vozidla Škoda 125 ze zakrytého výhledu přes pravotočivou zatáčku a vzrostlou řepku na poli. Před střetem se pohybovala rychlostí asi 77 km/hod. Ke střetu došlo v důsledku špatné reakce obžalované, která začala prudce brzdit, brzdila až do okamžiku střetu, ke kterému došlo při střetové rychlosti Škoda Fabia 38 km/hod. Ke střetu došlo v jízdním pruhu vozidla Škoda 125, které se pohybovalo rychlostí asi 52 km/hod. a to příčně ve vzdálenosti od pravého okraje komunikace 4,1 – 5,3 metrů. Řidič vozidla Škoda 125 nemohl střetu nijak zabránit, neboť na vozidlo Škoda Fabia mohl reagovat 0,8 sekundy před střetem, což je ještě v reakční době. Obžalovaná mohla střetu zabránit pokud by ještě před přejetím do protisměru odbrzdila, potom by v rychlosti okolo 52 km/hod. projela mezi

cyklistkami a protijedoucím vozidlem Škoda 125, aniž by došlo ke kolizi. Dále mohla nehodě předejít pokud by nezrychlovala a začala zpomalovat v době, kdy poprvé uviděla před sebou cyklistky, neboť se všichni blížili do pravotočivé zatáčky, kde nebyl dostatečný výhled do protisměru.

Charakter zranění všech poškozených soud zjistil z lékařských zpráv, ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který stanovil příčinu smrti poškozeného [REDAKCE]. Ten zemřel na následky zranění, která utrpěl výlučně při dopravní nehodě. Ke svému zranění a způsobu a délce léčení se vyjadřovala [REDAKCE], rozená [REDAKCE]. Průběh nehody nebyla schopná popsat, neboť si jej nepamatovala. Ze znaleckého posudku z odvětví zdravotnictví, odvětví toxikologie bylo zjištěno, že poškozený [REDAKCE], řidič vozidla 125, nebyl při jízdě ovlivněn žádnou omamnou ani psychotropní látkou. Z výsledku dechové zkoušky je zřejmé, že obžalovaná nepožila před jízdou alkohol. Pokud jde o zranění poškozené [REDAKCE], soud si opatřil aktuální zprávu o jejím zdravotním stavu. Z ní je zřejmé, že se zdravotní stav poškozené po nehodě zhoršil, soud proto ustanovil znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství k posouzení, zda zhoršení zdravotního stavu má příčinu v dopravní nehodě. Z výsledků znaleckého posudku MUDr. Šafra nelze dovodit zda zhoršení zdravotního stavu poškozené, dekompenzace cukrovky, byla způsobena v důsledku postraumatické stresové reakce na nehodu. Poškozená trpěla zdravotními problémy i před dopravní nehodou a jejich zhoršení znalec bez pochybností nemohl dát do souvislosti s dopravní nehodou.

Obžalovaná svým jednáním naplnila skutkovou podstatu přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku, neboť porušila ustanovení § 4 písm. a), § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. v platném znění (zákon o provozu na pozemních komunikacích). Porušila povinnost chovat se ohleduplně a ukázněně, aby nedošlo k ohrožení života nebo zdraví ostatních účastníků silničního provozu, dále povinnost přizpůsobit rychlost své jízdy profilu komunikace, povětrnostním podmínkám a ostatnímu provozu na pozemní komunikaci. V důsledku těchto porušení došlo k nehodě, při které poškozený [REDAKCE] zemřel. V důsledku porušení shora uvedených důležitých povinností poškozená způsobila také ublížení na zdraví [REDAKCE] a [REDAKCE], rozené [REDAKCE]. S ohledem na závažnost zranění, délku a charakter omezení na obvyklém způsobu života je třeba újmu těchto poškozených kvalifikovat jako prostou újmu na zdraví podle § 122 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaná jednala v nedbalosti vědomé podle § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, věděla, že porušila shora uvedené povinnosti vyplývající ze zákona o provozu na pozemních komunikacích, může způsobit ostatním účastníkům smrt či újmu na zdraví, přesto bez přiměřených důvodů spoléhala na to, že k takovému následku nedejde. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle § 39 trestního zákoníku, přihlížel ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41 a § 42 trestního zákoníku. Povaha a závažnost činu jsou určovány zejména významem zájmu, který byl činem dotčen, tedy zájmu na ochraně lidského života a zdraví, dále formou zavinění, jak byla zhodnocena shora. Obžalovaná svou nedbalostí způsobila neodčinitelný následek v podobě smrti člověka. Zranění poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE] by neměla zanechat trvalých následků. Obžalovaná před nehodou nejela výrazně vysokou rychlostí. Podle závěrů znalce se rychlost pohybovala hluboko pod rychlostí povolenou pro jízdu mimo obec podle § 18 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích. K nehodě došlo zejména z důvodu nepřiměřené a nevhodné reakce obžalované, která měla možnost nehodu odvrátit buď tak, že projede mezi cyklistkami a protijedoucím vozidlem, k čemuž měla místo a nebo tak, že zpomalí rychlost jízdy vzhledem k pravotočivé zatáčce, do které neměla výhled.

K osobě obžalované bylo zjištěno, že je vdaná, má dceru, pracuje jako dělnice ve firmě [REDAKCE], kde je hodnocena jako velmi dobrá pracovníce bez pracovních deliktů. Obžalovaná je držitelkou řidičského oprávnění skupiny „B“ od r. 1994, v evidenční kartě řidiče nemá žádný záznam pro přestupek. Nikdy nebyla postižena ani pro mimo dopravní přestupek. Dosud se nedopustila žádného trestného činu.

Obžalované polehčuje, že se k jednání, které je jí kladeno za vinu, zcela doznala, litovala jej, vedla dosud řádný život, stará se o dceru. Jako přitěžující okolnost lze třeba hodnotit, že obžalovaná se dopustila dvou trestných činů zaviněných z nedbalosti. Vzhledem k následkům, které obžalovaná způsobila přícházel v úvahu, a soud o něm reálně uvažoval, nepodmíněný trest odnětí svobody. Po důkladném zvážení okolností, za kterých k nehodě došlo, dále toho, že obžalovanou je třeba považovat za dosud vzornou řidičku, soud rozhodl o uložení alternativního trestu a to trestu domácího vězení v maximální možné výměře dvou (2) roků. Obžalovaná složila při jednání s Prabačnickou a mediační službou slib, že bude trest respektovat a že bude spolupracovat při výkonu tohoto trestu, poskytne potřebnou součinnost probační a mediační službě. Byla poučena o výkonu trestu domácího vězení. Probační a mediační služba připojila doporučující stanovisko k uložení tohoto trestu. Zároveň byly zjištěny okolnosti důležité pro vymezení časového rozsahu výkonu trestu domácího vězení. Ve smyslu § 60 odst. 4 trestního zákoníku promítl soud tato zjištění do výroku rozsudku. Rozhodnutí o uložení tohoto trestu soud činil s vědomím, že tento trest bude dostačující za současného uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel. Obžalovaná se trestného činu dopustila v souvislosti s řízením motorového vozidla, prokázala nekompetenci k řízení motorového vozidla, způsobila svým činem těžký neodčinitelný následek a zranění dalším osobám. Za přiměřený trest soud považuje trest zákazu činnosti v rozsahu čtyři a půl (4,5) roku.

Pokud by obžalovaná porušila trest domácího vězení, soud by, případně i v době výkonu trestu, rozhodoval o přeměně tohoto trestu v nepodmíněný trest odnětí svobody ve smyslu § 61 trestního zákoníku.

K trestnímu stíhání se s nárokem na náhradu škody připojili poškozená [REDAKCE] s bolestným ve výši 6.000,- Kč a nárokem dle ustanovení § 444 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku v částce 240.000,- Kč, [REDAKCE], rozená [REDAKCE], s částkou 8.603,- Kč za bolestné, škodu na dioptrických brýlích 3.003,- Kč a náklady zprávy o bolestném v částce 200,- Kč. Děti [REDAKCE] - [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] s částkou 240.000,- Kč podle § 444 odst. 3 písm. c) občanského zákoníku, sourozenci poškozeného – [REDAKCE] a [REDAKCE] s částkou 175.000,- Kč podle § 444 odst. 3 písm. e) občanského zákoníku.

Obžalovaná způsobila škodu na zdraví poškozených [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Nárok na bolestné [REDAKCE] a [REDAKCE] je podložen lékařskými posudky. [REDAKCE] předložila vyúčtování za pořízení nových brýlí. Nároky pozůstalých odpovídají ustanovení § 444 občanského zákoníku, proto soud poškozeným uplatněné nároky přiznal když příbuzenský vztah k poškozenému byl prokázán rodnými listy, případně kombinací s listy oddacími. [REDAKCE] soud v části odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, pokud se domáhala zaplacení částky 200,- Kč jako nákladů vypracování posudku o bolestném. To je nárok, který není škodou způsobenou dopravní nehodou, jde o částku, vynaloženou k uplatnění nároku na náhradu škody a soud ji proto v adhézním řízení nemohl přiznat.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V Ústí nad Orlicí dne 15. prosince 2011

Mgr. Jiří Procházka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Michaela Beierová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudkyně Mgr. Stanislavou Kubištovou ve věci žalobce ██████████, nar. ██████████, trvale bytem ██████████, právně zastoupen JUDr. Jířím Zippe, advokátem se sídlem Požárníků 791, Letohrad, proti žalovanému ██████████, nar. ██████████, trvale bytem ██████████, za vedlejší účasti ██████████, ██████████, IČ: ██████████, o náhradu škody

t a k t o :

- I. Žalovaný a vedlejší účastník **jsou povinni** společně a nerozdílně zaplatit žalobci **39.080,- Kč** ve lhůtě do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Řízení **se** ohledně povinnosti žalovaného zaplatit žalobci 230.368,40 Kč **zastavuje**.
- III. Žaloba **se** ohledně povinnosti žalovaného zaplatit žalobci 70.658,60 Kč **zamítá**.
- IV. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- V. Žalobce, žalovaný a vedlejší účastník **jsou povinni** nahradit České republice na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí náklady řízení **ve výši 28.760,- Kč**, a to žalobce v rozsahu 1/2, tj. 14.380,- Kč a žalovaný s vedlejším účastníkem společně a nerozdílně v rozsahu 1/2, tj. 14.380,- Kč, ve lhůtě do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- VI. Česká republika **nemá** vůči účastníkům právo na zaplacení soudního poplatku.

Odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou ze dne 8.3.2010 domáhal po žalovaném zaplacení náhrady škody ve výši 340.107,- Kč včetně náhrady nákladů řízení. Uvedl, že tato částka představuje bolestné, ztížení společenského uplatnění a náklady léčení žalobce, tedy škody, které žalobce utrpěl v důsledku dopravní nehody, kterou zavinil žalovaný dne 9.3.2008 v 19:40 hodin na ulici Růžová v Králíkách. V řízení vedeném u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí pod sp. zn. 3 T 132/2008 byl žalovaný uznán vinným ze spáchání trestného činu ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 trestního zákona a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku s podmíněným odkladem se stanovením zkušební lhůtě 2 roků, zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 roků a povinnosti zaplatit poškozenému ██████████ – žalobci náhradu škody ve výši 25.600,- Kč, což žalovaný splnil. Žalobce v žalobě mimo jiné uvedl, že posudek pro stanovení výše bolestného byl vypracován JUDr. Janem Suchomelem, praktickým lékařem pro děti a dorost v Králíkách ve výši 460 bodů, což odpovídá částce 55.200,- Kč. Pojišťovna jako vedlejší účastník vyplatila na bolestném žalobci částku 44.280,- Kč. Náhrada za ztížení společenského uplatnění byla stanovena rovněž MUDr. Janem Suchomelem a ohodnocena 450 body, což odpovídá částce 54.000,- Kč. Ze strany vedlejšího účastníka bylo ve prospěch žalobce vyplaceno 43.200,- Kč. Náhrada nákladů léčení spočívající v úhradě poplatku ve zdravotnických zařízeních, úhradě poplatků za lékařské zprávy a náhrady cestovních nákladů vedlejší účastník akceptoval ve výši 28.678,- Kč. Vedlejší účastník nevyplatil ve prospěch žalobce plnou hodnotu bodového ohodnocení bolestného, ztížení společenského uplatnění a nákladů léčení s odůvodněním, že žalobce spoluzavinil dopravní nehodu a z toho důvodu vedlejší účastník ponížil výplatu těchto nároků o 20 %. Žalobce v žalobě dále uvedl, že mimo již uplatněných nákladů na léčení dále vynaložil 1.052,- Kč za nákup léků a 7.200,- Kč za andrologické vyšetření, tj. 8.252,- Kč a tato částka nebyla vůbec zaplacená. Žalobce tak požadoval doplacení náhrady na bolestném a ztížení společenského uplatnění o 20 %, tj. o částku, kterou byl ze strany vedlejšího účastníka zkrácen a dále požadoval zvýšit tuto plnění podle § 7 odst. 3 vyhlášky č. 440/2001 Sb. na šestinásobek s ohledem na bolestivost zranění u žalobce, s přihlédnutím k opakované rehabilitaci a lázeňské léčbě, omezení běžného způsobu života i zhoršenou či možnou ztrátu plodnosti. Dále požadoval doplacení 20 % na náhradě nákladů léčení, tj. částky, která mu nebyla ze strany vedlejšího účastníka vyplacena a přiznání dalších nákladů spojených s léčením žalobce ve výši 8.252,- Kč.

Žalovaný a vedlejší účastník s podanou žalobou nesouhlasili. Navrhli její zamítnutí. Ke stanovení výše bolestného a případného ztížení společenského uplatnění, navrhl žalovaný provést důkaz znaleckým posudkem soudního znalce z oboru zdravotnictví a uvedl, že s tvrzenými nároky žalobce na zvýšení náhrady za bolestné a ztížení společenského uplatnění oproti ohodnocení praktického lékaře vyslovuje zásadní nesouhlas. Má za to, že pro jejich případné zvýšení nejsou dány zákonné podmínky. Rovněž vedlejší účastník nesouhlasil s navýšením odškodnění ve smyslu ustanovení § 7 příslušné vyhlášky. Uvedl, že v daném případě není dán důvod pro navýšení, neboť se nejedná o případ zvláštního zřetele hodný, kdy zapojení poškozeného do života společenského, kulturního, sportovního a rodinného je z důvodu utrpěné škody na zdraví tak vážně a nezvratně omezeno až vyloučeno, že ani bodové ohodnocení navýšené lékařem ve smyslu § 6 vyhlášky nevyjadřuje dostatečně zhoršené možnosti uplatnění poškozeného v dalším životě. V tomto případě ošetřující lékař neshledal důvody, pro která by měl ve smyslu § 6 vyhlášky navýšit bodové ohodnocení bolestného a ztížení společenského uplatnění, což znamená, že ani postup podle § 7 není v tomto případě na místě. Poukázal na to, že již samotné ohodnocení bolestného a ztížení společenského

uplatnění v základním počtu bodů v sobě obnáší odškodnění bolestných prožitků a zhoršené možnosti pro poškozeného dosahovat společenského uplatnění jako v době před utrpěnou škodou na zdraví. Vedlejší účastník rovněž poukázal na to, že není dán důvod pro to, aby ve prospěch žalobce byl doplacen rozdíl na bolestném a ztížení společenského uplatnění ve výši 20 % bodového ohodnocení, tj. částka, která nebyla ze strany pojišťovny ve prospěch žalobce zaplacená, neboť má za to, že žalobce v době dopravní nehody porušil právní povinnost uloženou mu zákonem o silničním provozu, zejména pak ustanovení § 4 písm. a), § 4 písm. b), § 32 odst. 2, § 58 odst. 1 a odst. 5, když zároveň jeho jízdní kolo nesplňovalo právními předpisy předepsané technické požadavky na jízdní kola. Žalobce tak porušil obecnou prevenční povinnost uloženou mu ustanovení § 415 občanského zákoníku. Škoda na zdraví, kterou při dopravní nehodě utrpěl, pak byla částečně způsobena také jeho zaviněním. Tedy zaviněním žalobce jako poškozeného ve smyslu § 441 občanského zákoníku. Míru spoluzavinění žalobce vyhodnotil vedlejší účastník jako 20ti procentní, když pro toto ohodnocení bylo podstatné zejména to, že žalobce řídil jízdní kolo za snížené viditelnosti bez rozsvíceného předního světlometu a zadní svítilny (jeho jízdní kolo domácí kolo nebylo v přední ani v zadní části vybaveno světlem ani odrazovými skříčky, přední vidlice pocházela z motocyklu, zadní čelistová brzda byla nefunkční a sedlo, kterému chyběla vrchní polstrovaná část, bylo přední části vytočeno směrem nahoru). Žalobce se bezprostředně po dopravní nehodě s žalovaným domluvil, že o dopravní nehodě nikomu neřeknou a že ji v rozporu se zákonem ani nebudou hlásit Policii České republiky. Žalobce bezprostředně po dopravní nehodě nevyhledal ani lékařské ošetření. Mezi další skutečnosti, ze kterých lze dovodit lehkovážnost a porušení právní povinnosti žalobcem platí též okolnost, že nepoužil ochranou přilbu. Všechna tato jednání a opomenutí na straně žalobce jsou příčinou souvislostí se vznikem a rozsahem škody na zdraví, kterou utrpěl. S ohledem na nízký věk žalobce v době vzniku škodní události vedlejší účastník ohodnotil míru spoluzavinění pouze 20 %, a to i přes skutečnost, že poranění varlete, tenkého střeva a akutní zánět pobřišnice byly způsobeny právě nárazem do vyhnutého sedla. Vedlejší účastník nijak nezpochybňuje odpovědnost žalovaného na vzniku škody, ale v rozsahu, ve kterém si žalobce spoluzavinil škodu svým vlastním jednáním, není dána odpovědnost žalovaného a vedlejší účastník nemá povinnost v tomto rozsahu poskytnout pojistné plnění.

S ohledem na procesní stanoviska zúčastněných stran dospěl soud k závěru, že mezi účastníky řízení není sporu o tom, že dne 9.3.2008 došlo k újmě na zdraví žalobce při dopravní nehodě – střetu s osobním vozidlem značky Škoda 120L, SPZ: ██████████, v ulici Růžová v obci Králíky řízeným v době nehody žalovaným. Odpovědnost za škodu způsobenou provozem tohoto vozidla byla v době dopravní nehody pojištěna u vedlejšího účastníka. Nebylo také sporu o tom, že vedlejší účastník žalobci vyplatil po odečtení spoluzavinění v rozsahu 20 % na bolestném částku 44.280,- Kč (tj. 460 bodů x 120 = 55.200,- Kč – 20 %). Na odškodnění ztížení společenského uplatnění částku 43.200,- Kč (tj. 450 bodů x 120 = 54.000,- Kč – 20 %). Dále také nebylo sporu o tom, že žalobce přijal od žalovaného na bolestném plnění ve výši 25.600,- Kč. Tyto skutečnosti byly prokázány ze shodných tvrzení účastníků stejně tak, jako skutečnost o tom, že vedlejší účastník zaplatil ve prospěch žalobce též náhradu škody za zaplacené regulační poplatky a poplatky za posudky, nákladů léčení, cestovné, poštovné, atd. ve výši 34.475,- Kč. Na těchto nákladech vedlejší účastník provedl srážku ve výši spoluúčasti žalobce na škodě, tj. 20 % a žalobce požaduje doplacení takto odečtené částky ve výši 8.618,60 Kč a další náklady související s léčením zranění žalobce ve výši 1.077,- Kč. Celkem žalobce požadoval úhradu neproplacených nákladů souvisejících s léčením ve výši 9.695,60 Kč. Výši těchto nákladů žalobce upřesnil svým podáním ze dne 5.8.2010 (čl. 42-45 spisu). S ohledem na sporná tvrzení účastníků řízení soud

ve věci provedl dokazování znaleckým posudkem znalcem z oboru zdravotnictví – chirurgie, specializace chirurgie a traumatologie za účelem provedení bodového ohodnocení bolestného a ztížení bolestného uplatnění žalobce, které utrpěl v důsledku dopravní nehody ze dne 9.3.2008 způsobené žalovaným v obci Králíky, když strana žalovaná má za to, že v daném případě nebyly splněny předpoklady ani pro navýšení bodového ohodnocení podle § 6 vyhlášky č. 440/2001 Sb. a dále znalcem z oboru doprava – doprava silniční – posuzování příčin dopravních nehod za účelem zjištění, zda a případně jakou měrou se žalobce mohl podílet na předmětné dopravní nehodě. Soud dále provedl dokazování čtením spisu Policie ČR č.j. ORUO-532/TČ-2008 a trestním spisem 3 T 132/2008, jakož i účastnickou výpovědí žalobce a předloženými fotografiemi a listinnými důkazy.

Ze spisu Okresního soudu v Ústí nad Orlicí sp. zn. 3 T 132/2008 bylo zjištěno, že žalovaný byl trestním příkazem ze dne 12.6.2008 č.j. 3 T 132/2008-66 uznán vinným, že dne 9.3.2008 kolem 19:40 hodin v Králíky, okres Ústí nad Orlicí, jako řidič osobního automobilu značky Škoda 120L, SPZ: [REDAKCE], při vyjíždění z autobusového nádraží na ulici Růžová nedal přednost cyklistovi přijíždějícímu zleva po silnici a při následném střetu cyklista [REDAKCE] utrpěl poranění stěny tenkého střeva s akutním zánětem pobřišnice, prasknutí pravého varlete s prokrvácením a zlomením obou předloktí s dobou léčení do 2.5.2008 s předpokládanými trvalými následky spočívajícími v deformaci dolního předloktí vlevo v omezené hybnosti, kterým mu z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona, tím spáchal trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 trestního zákona. Žalovaný byl tímto trestním příkazem odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku s podmíněným odkladem se stanovením zkušební doby v trvání 2 roků, v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 roků a byla mu uložena povinnost zaplatit žalobci jako poškozenému na náhradě škody 25.600,- Kč. Podkladem pro vydání tohoto rozhodnutí byl spis Policie České republiky vedený pod sp. zn. ORUO-532-30/TČ-2008. Z tohoto spisu bylo dále zjištěno, že podkladem pro stanovení výše škody v průběhu trestního řízení byla lékařská zpráva MUDr. Jana Suchomela, praktického lékaře pro děti a dorost Králíky, který stanovil bodové ohodnocení bolestného k datu 5.5.2008. Z fotodokumentace pořizené Policií České republiky bylo zjištěno, že obsahem spisu jsou fotografie, které zachycují průběh dopravní nehody, jsou na nich vidět oba dopravní prostředky, které se při dopravní nehodě střetly, tj. kolo žalobce a osobní automobil žalovaného. Policie České republiky rovněž vyhotovila plánek k dopravní nehodě ze dne 9.3.2008, ke které došlo na místní komunikaci v ulici Růžová v Králíkách.

Z účastnické výpovědi žalobce soud zjistil, že v den dopravní nehody se věnoval opravě kola. Večer ho jel vyzkoušet. Byla už tma. Jel ve směru od hasičárny do Růžové ulice. Neměl žádné světlo ani přilbu, odrazka byla na šlapkách, ale byla už rozbitá a špinavá. V důsledku nehody neutrpěl žádný úraz hlavy. Kolo, na kterém jel, bylo domácí výroby. Potřeboval kolo do náročnějšího terénu, proto si vyrobil kolo pevnější ze silnějších trubek. Mělo lepší výplet, bylo menší, bez přehazovačky a bylo těžší. Z jeho výpovědi soud dále zjistil, že kolo, které je zachyceno na fotografiích ve spisu Policie České republiky, je totožné s kolem, na kterém jel v době nehody. Předmětné kolo svařoval osobně on a jeho otec. Ani jeden z nich nemá svářečské zkoušky. V době, kdy došlo k dopravní nehodě, byl v místě dopravní nehody ve stejný okamžik jeho soused [REDAKCE] a spolužačka [REDAKCE], projíždělo tam také jiné auto a to ve stejném směru jako on sám. Jel proto ve svém jízdním pruhu a zpomalil. Slyšel auto žalovaného a viděl jeho světla, proto zastavil za krajnicí. V době nehody stál. Viděl stíny světla a slyšel motor auta žalovaného. Auto viděl až v okamžiku, kdy ležel na kapotě. Místo, z kterého žalovaný vyjížděl, je odstavnou plochou a parkovištěm pro

autobusy a kamiony. Po nehodě ho žalovaný naložil do auta a zavezl před dům. Žalovaný šel za otcem do sklepa, kde zrovna byl. Oznámil otci, co se stalo. Poté šli za matkou a oznámili jí totéž. Následně rodiče volali záchranou pomoc. Žalobce se domníval, že nic hlásit nebudou, že to bude do druhého dne dobré. Následně poté odjeli do Nemocnice v Šumperku. Ještě tentýž den podstoupil operaci rukou, druhý den operaci břicha a varlete. Bezprostředně po nehodě ho bolelo varle, necítil ani zlomeninu rukou, to zjistili až v nemocnici. Následně absolvoval několik sérií rehabilitací rukou. Objevili se i komplikace se srůstem střev a opět musel nastoupit do Nemocnice v Šumperku. Z jeho výpovědi soud dále zjistil, že od doby dopravní nehody je stále pod lékařským dohledem. Chodí na kontroly s rukama, varletem a navštěvuje sexuologa z důvodu dalších problémů. Je rovněž v péči androloga [REDAKCE] a v péči urologa. V době dopravní nehody byl studentem Základní školy Králíky. V současné době studuje Vyšší odbornou a průmyslovou školu v [REDAKCE]. V důsledku dopravní nehody nemusel studium přerušovat ani opakovat. Byl pouze uvolněn z tělesné výchovy. Nyní studuje na střední škole, kterou chtěl studovat. Dopravní nehoda neovlivnila výběr školy. Po nehodě má problémy s tím, že v chladném počasí mu rychle prochladnou ruce a ztuhnou při těžší práci. Aktivně se věnuje lyžování, bruslení, jízdě na kole. Na kole nejezdí v zimě z důvodu prochladnutí rukou. Před dopravní nehodou aktivně lyžoval. Závodně však žádný sport nevykonával.

Ze znaleckého posudku znalce MUDr. Ivana Počepcova, Ph.D. z oboru zdravotnictví – chirurgie, specializace chirurgie a traumatologie bylo zjištěno, že žalobce utrpěl v důsledku dopravní nehody dne 9.3.2008 zranění, která byla ohodnocena znalcem na bolestném počtem 885 bodů a znalec navýšil bodové ohodnocení bolestného podle § 6 odst. 1 a), když škoda na zdraví vyžadovala náročný způsob léčení spočívající v léčbě zániku pobřišnice a dále léčby dočasné neprůchodnosti trávicího traktu. Zvýšil proto výši bolestného o 205 bodů, tj. 50 %. Znalec rovněž podal posudek pro ztížení společenského uplatnění, kde rovněž podle § 6 odst. 1 písm. c) navýšil bodové ohodnocení o 50 % u položky 0960, tj. o 100 bodů. Jedná se o položku, kde hodnotil ztrátu jednoho varlete – funkční ztrátu doloženou spermioqramem. Stanovil tak ztížení společenského uplatnění v počtu 700 bodů.

Proti znaleckému posudku znalce MUDr. Počepcova neměli účastníci, po jeho doplnění, žádných námitek. Soud se proto dále zabýval tím, zda je důvodná námitka strany žalované o tom, zda žalobce nese spoluvinu na této dopravní nehodě. Za tím účelem soud přibral do řízení znalce z oboru doprava – doprava silniční – posuzování příčin dopravních nehod Ing. Miloše Málka, jehož úkolem bylo posoudit, zda, případně jakou měrou se žalobce mohl podílet na dopravní nehodě, ke které došlo shora uvedeného dne, případně zda lze jeho spoluvinu zcela vyloučit.

Ze znaleckého posudku znalce Ing. Miloše Málka bylo zjištěno, že žalobce jel na jízdním kole, které rozhodně není způsobilé pro provoz na pozemních komunikacích. Jedná se o kolo nevyhovující. Není vybaveno žádným osvětlením, ani odrazovými skly. Jeho používání v době noční tmy nelze připustit, zejména z hlediska bezpečnosti. Samotná odrazová skla na šlapadlech, jejichž stav je i dle vyjádření cyklisty nevyhovují, nelze považovat za dostačující výbavu zajišťující viditelnost kola v době noční tmy. Po vyhodnocení nehodového děje dospěl znalec k závěru, že nelze akceptovat tvrzení cyklisty – žalobce o tom, že by v době dopravní nehody, tedy bezprostředně před střetem, stál s jízdním kolem a to tak, že by zastavil a dal nohy na komunikaci, přičemž za této situace by mělo dojít k nárazu osobního vozidla do předního kola bicyklu. Pokud by totiž cyklista stál, svým způsobem s pánským jízdním kolem obkročmo, tedy kostra jízdního kola by se nacházela mezi jeho pravou a levou dolní

končetinou, potom by se zcela nepochybně v této době držel řídítek jako přirozené opory. K nárazu do jízdního kola dochází při rychlosti 5-10 km/hodinu. Při takové rychlosti by s ohledem na těžiště a postavení jízdního kola a také cyklisty došlo k odražení jízdního kola i cyklisty ve směru jízdy vozidla. Tělo stojícího cyklisty by bylo zachycené proti dopřednému pohybu řídítka a překulení těla cyklisty na kapotu vozidla by přirozeným způsobem bránila přední části jízdního kola. Z předložených dokladů je ale zřejmé, že v době střetu mělo dojít k přepadnutí těla cyklisty přes přední kapotu vozidla. Z toho lze tedy učinit závěr, že v době střetu s osobním automobilem byl i cyklista v pohybu, tedy seděl na jízdním kole a pravděpodobně také zpomaloval brzděním. Znalec rovněž dospěl k závěru, že vzájemná viditelnost účastníků dopravní nehody po určitou dobu objektivně existovala. Znalec dále zjistil, že v místě a v době dopravní nehody žádné světlo některého z těles veřejného osvětlení nezasahovalo do prostoru, kde došlo k dopravní nehodě. Znalec při svých závěrech zohlednil tu skutečnost, že v místě dopravní nehody byly na zpevněné ploše účelové komunikace zaparkovány nákladní soupravy. Tuto skutečnost zohlednil k námitce žalobce v dodatku ke znaleckému posudku čl. 143 a následujících spisu. S přihlédnutím k této skutečnosti dospěl k závěru, že řidič vozidla Škoda 120L (žalovaný) měl určitý časový prostor reagovat na podnět, kterým byl cyklista přijíždějící k místu dopravní nehody po ulici Růžová. Je pravdou, že osobní automobil žalovaného najížděl na komunikaci nikoli v kolmém směru. Pokud by najížděl v kolmém směru, odstranil by tento způsob jízdy problémy výhledu z hlediska stojící nákladní soupravy. Současně je však nutné zohlednit, že cyklista – žalobce jel po neosvětleném úseku ulice Růžová a sám neměl osvětlení. Je tedy otázkou, zda vůbec, případně na jakou vzdálenost a za jaké situace, tedy v jakém postavení vozidla, by řidič dokázal reagovat na tohoto jedoucího neosvětleného cyklistu.

Vzhledem k tomu, že žalobce vznesl námitky proti závěrům znaleckého posudku znalce Ing. Málka, nechal mimo soudní řízení pro sebe vypracovat znalecký posudek znalce Ing. Jana Vodstrčila, který je rovněž soudním znalcem z oboru silniční doprava. Z tohoto posudku hodnoceného jako listinný důkaz bylo zjištěno, že Ing. Vodstrčil provedl analýzu dopravní nehody popsané shora a dospěl k závěru, že žalovaný jako řidič osobního automobilu měl zvolit jiný způsob najíždění na ulici Růžovou a mohl tak zabránit dopravní nehodě. Stejně tak dospěl k závěru, že kdyby byl žalobce jako druhý účastník dopravní nehody osvětlen, mohl umožnit žalovanému reagovat dříve, díky čemuž by žalovaný při zvoleném způsobu jízdy mohl dříve zastavit a rovněž by ke kolizi nedošlo. Znalec Ing. Jan Vodstrčil ve svých závěrech uvedl, že žalovaný najížděl do ulice Růžová nesprávným směrem a jeho rychlost byla výrazně vyšší než umožnil aktuální výhled do této ulice. Žalobce se na místo nehody dopravil na neosvětleném jízdním kole, přičemž další problémy spojené s konstrukcí a výrobou jízdního kola nebyly zjištěny.

Závěry Ing. Vodstrčila byly zcela vyloučeny a zpochybněny dodatkem znaleckého posudku znalce Ing. Málka. Znalec Ing. Málek zcela věrohodným a přesvědčivým způsobem obhájil své závěry ve vypracovaném znaleckém posudku. Soud proto nevyhověl návrhu žalobce a nedoplnil dokazování ve věci dalším dotazem na znalce Ing. Málka a nevyhověl ani návrhu žalobce na slyšení Ing. Vodstrčila jako svědka. Svědeckou výpověď Ing. Vodstrčila soud zamítl zejména s poukazem na to, že výpověď svědka ve smyslu ustanovení § 126 o.s.ř. je prováděna na podporu tvrzení zúčastněných stran a svědek vypovídá o tom, co sám zažil (vnímal), přičemž v tomto případě je zjevné, že Ing. Vodstrčil nebyl přítomen u této dopravní nehody a vzhledem k tomu, že nebyl přibrán do řízení jako znalec, nelze považovat jeho svědeckou výpověď za důkaz, z něhož by bylo možné převzít odborné závěry. V takovém případě by soud řízení zatížil vadou, která by mohla mít vliv na správnost rozhodnutí. Soud

neshledal důvodným návrh žalobce na to, aby byl ještě vyslechnut Ing. Málek, když žalobce zjistil, že v nákresu ve znaleckém posudku na čl. 14 není zakreslen květináč, o kterém hovořil žalobce jako cyklista a u něhož měl zastavit. Dle přesvědčení žalobce by tato skutečnost mohla mít význam pro závěry znalce. Soud nevyhověl tomuto návrhu zejména s ohledem na zjištění, že na fotografiích pořízených Policií České republiky není žádný takový betonový květináč zachycen. Dále také s ohledem na to, že znalec vycházel z údajů, které jsou obsahem spisu Policie a to ve svém původním posudku, tak i v dodatku k tomuto posudku. Ani v jednom z těchto posudků není rozdíl v místě, kde došlo ke střetu cyklisty a vozidla. Soud má tedy za to, že tato tvrzená námitka je zcela bezpředmětná pro posouzení sporného nároku.

Podle § 415 občanského zákoníku je každý povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí.

Podle § 420 odst. 1 občanského zákoníku každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. Podle odst. 3 se odpovědnosti zproští ten, kdo prokáže, že škodu nezavinil.

Podle § 441 občanského zákoníku byla-li škoda způsobena také zaviněním poškozeného, nese škodu poměrně, byla-li škoda způsobena výlučně jeho zaviněním, nese ji sám.

Podle § 444 občanského zákoníku se při škodě na zdraví jednorázově odškodní bolesti poškozeného a ztížení jeho společenského uplatnění a to za podmínek stanovených vyhláškou č. 440/2001 Sb.

Po shora provedeném skutkovém zjištění dospěl soud k závěru, že žaloba žalobce je zčásti důvodná. Ve věci bylo prokázáno, že žalobce a žalovaný byli účastníky dopravní nehody, ke které došlo dne 9.3.2008 v 19:40 hodin na neosvětlené komunikaci v obci Králíky, ulice Růžová, v blízkosti autobusového nádraží. Při dopravní nehodě došlo ke střetu žalovaného, který řídil osobní automobil, s žalobcem, který jel na jízdním kole domácí výroby. Ve věci byla znaleckým posudkem Ing. Mála zpochybněna věrohodnost výpověď žalobce jako účastníka řízení o tom, že v době dopravní nehody stál na místě a následně došlo ke střetu žalobce a žalovaného. Znalec přesvědčivým způsobem vyloučil věrohodnost výpovědi žalobce o této skutečnosti. Soud tak vzal za prokázané, že žalobce jel na jízdním kole vlastní výroby uvedeného dne a hodiny po místní komunikaci, která nebyla osvětlená. Rovněž kolo žalobce nebylo opáreno žádným světlem a nebylo vybaveno pro provoz na pozemních komunikacích v souladu s vyhláškou č. 341/2002 Sb. – příloha č. 13. Kolo žalobce nesplňovalo vlastnosti jízdních kol předpokládané takovou vyhláškou. Jeho kolo domácí výroby vzbuzovalo pochybnosti z hlediska ovladatelnosti i jízdních vlastností. Takové jízdní kolo sestavené a poskládané z různých dílů včetně dílů z malého motocyklu nelze bez odpovídajícího posouzení provozovat v běžném silničním provozu. Provedeným dokazováním dospěl soud k závěru, že se žalovaný větší měrou podílel na dopravní nehodě, kterou zavinil, když jako řidič osobního vozidla Škoda 120L nedal přednost v jízdě z levé strany jedoucímu cyklistovi po místní komunikaci po ulici Růžová a následně došlo k nárazu předního kola cyklista do přední části vozidla žalovaného. S ohledem na tu skutečnost, že žalobce užil k jízdě po místní komunikaci kolo, které nesplňuje podmínky shora citované vyhlášky, zejména s ohledem na jeho vybavenost a s přihlédnutím k tomu, že nebyl osvětlený a s ohledem na výsledky znaleckého dokazování lze souhlasit s námitkou vedlejšího účastníka o tom, že žalobce spoluzavinil tuto dopravní nehodu. Míra jeho spoluzavinění byla stanovena

v rozsahu 20 % a to je dle názoru soudu přiměřená míra spoluzavinění. V rozsahu v jakém se poškozený svým protiprávním jednáním podílel na způsobení škody, není dána odpovědnost toho, kdo za škodu odpovídá (žalovaný). Ve věci bylo prokázáno, že žalobce svým protiprávním jednáním dal příčinu ke vzniku škody. Jeho protiprávní jednání soud spatřuje v tom, co již bylo shora uvedeno, tedy že použil k jízdě na místní komunikaci nezpůsobilý dopravní prostředek – jízdní kolo. Byl neosvětlený a tím dle přesvědčení soudu znatelně ztížil možnost žalovaného reagovat na jeho jízdu. Tato skutečnost vyplynula i ze závěru znaleckého posudku znalce Ing. Málka. Žalobce tak zejména porušil svou právní povinnost vyplývající ze speciálních předpisů a to je vyhláška č. 341/2002 Sb. a č. 361/2000 Sb. § 28 odst. 5, podle kterých je způsobilé k provozu po pozemních komunikacích pouze takové kole, které splňuje podmínky dané vyhláškou č. 341/2002 Sb. příloha čl. 13, a které je osvětlené. To se v tomto případě nestalo. Žalobce rovněž porušil svou prevenční povinnost vyplývající z ustanovení § 415 občanského zákoníku, podle něhož je každý povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na případě a životním prostředí. Jedná se o závaznou právní povinnost, jejíž nedodržení představuje protiprávní jednání. V důsledku toho je i na jeho straně založena odpovědnost za škodu podle § 420 odst. 1 občanského zákoníku v rozsahu výše uvedeném, tj. 20 %. V průběhu řízení po provedení dokazování znalce z oboru zdravotnictví upřesnil žalobce svůj nárok tak, že požadoval po žalované straně zaplacení částky ve výši 109.738,60 Kč a náhrady nákladů řízení. Ve zbývajícím rozsahu, tj. ohledně částky 230.368,40 Kč vzal žalobu zpět a navrhl zastavit řízení. Žalobce tak požadoval s ohledem na závěry znalce MUDr. Počepcova doplatit na bolestném 61.920,- Kč, tj. hodnotu 615 bodů za úraz a 270 bodů za operaci neprůchodnosti střevní. Zohlednil, že vedlejší účastník poskytl na bolestném 44.280,- Kč. Dále požadoval ztížení společenského uplatnění v hodnotě 900 bodů, tj. 700 dle citovaného znaleckého posudku a 200 bodů za navýšení položky 0960 – ztráta jednoho varlete o 100 %, tedy částku 108.000,- Kč. Toto navýšení požadoval ve smyslu ustanovení § 7 odst. 3 vyhlášky č. 440/2001 Sb. z důvodu mimořádného zřetele vhodných. Zohlednil, že vedlejší účastník na ztížení společenského uplatnění zaplatil 43.200,- Kč. Požadoval doplatit 64.800,- Kč. Na náhradě nákladů spojených s léčením uplatnil částku 8.618,60 Kč, tj. doplatek částek, které vedlejší účastník odmítl vyplatit žalobci s odůvodněním na spoluvinu žalobce v rozsahu 20 %. Žalobce dále zohlednil plnění poskytnuté žalovaným ve výši 25.600,- Kč. Uvedl, že tak zbývá zaplatit v jeho prospěch 109.738,60 Kč.

S ohledem na závěry znalce MUDr. Počepcova z oboru zdravotnictví soud dospěl k závěru, že žalobci náleží doplatit bolestné do výše stanovené tímto znalce v znaleckém posudku, tj. 885 bodů x 120 = 106.200,- Kč po odečtení 20 % spoluviny žalobce na vzniklé škodě z důvodu výše uvedených (tj. 21.240,- Kč) a po odečtení již poskytnutého plnění na bolestné ze strany žalovaného (25.600,- Kč) a vedlejšího účastníka (44.280,- Kč). Na bolestném tak zbývá doplatit žalobci 15.080,- Kč.

Na ztížení společenského uplatnění zbývá doplatit žalobci s ohledem na závěry soudu částka 24.000,- Kč. Soud při výpočtu této částky vycházel ze znaleckého posudku MUDr. Počepcova, který bodově ohodnotil ztížení společenského uplatnění žalobce v počtu 700 bodů x 120 = 84.000,- Kč. Při zohlednění spoluviny žalobce v rozsahu 20 %, tj. 16.800,- Kč a při zohlednění již poskytnutého plnění ze strany vedlejšího účastníka ve výši 43.200,- Kč tak zbývá doplatit 24.000,- Kč. V tomto rozsahu soud shledal žalobu důvodnou a přiznal ve prospěch žalobce právo na zaplacení částky 39.080,- Kč (tj. doplatek bolestného 15.080,- Kč a doplatek ztížení společenského uplatnění 24.000,- Kč). Soud uložil žalovanému a vedlejšímu účastníkům jako nerozdílným společníkům zaplatit tuto částku žalobci společně a nerozdílně ve

lhůtě do 3 dnů od právní moci rozsudku. Lhůtu ke splnění povinnosti soud stanovil podle § 160 odst. 1 o.s.ř.

Vzhledem k tomu, že žalobce vzal po zahájení řízení žalobu zčásti zpět a strana žalovaná s učiněným zpětvzetím souhlasila, soud řízení zastavil tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku ohledně částky 230.368,40 Kč podle § 96 odst. 1-4 o.s.ř.

Soud zamítl žalobu ohledně povinnosti strany žalované zaplatit žalobci 70.658,60 Kč, když dospěl k závěru, že není důvodným nárok žalobce na plné uspokojení bodového ohodnocení bolestného a ztížení společenského uplatnění z důvodu výše uvedených, tj. s přihlédnutím na spoluvinu žalobce při vzniklé škodě podle § 441 občanského zákoníku. Soud je přesvědčen o tom, že žalobce nese 20ti procentní spoluvinu na vzniklé škodě. Nemá tak právo na doplacení bolestného ve výši 21.240,- Kč ani ztížení společenského uplatnění ve výši 16.800,- Kč a stejně tak nákladů spojených s léčením ve výši 8.618,60 Kč, tj. opět 20 % celkově vzniklých nákladů na léčení žalobce. Soud rovněž neshledal důvodným nárok žalobce na navýšení bodového ohodnocení v případě ztížení společenského uplatnění nad rámec stanovený znaleckým posudkem znalce MUDr. Počepcova. V tomto případě bylo zjištěno, že v důsledku dopravní nehody žalobce ztratil jedno varle. Tato skutečnost byla zohledněna při stanovení bodového ohodnocení pod položkou 0960 a posudek v této části zvýšen o 100 bodů, tj. o 50 %, podle § 6 odst. 1 písm. c) vyhlášky 440/2001 Sb. Znalec zohlednil, že u žalobce došlo ke zvlášť těžkým následkům na zdraví, které podstatně omezují nebo významně mění uplatnění v životě a to s ohledem na věk poškozeného. Následek spočívá ve ztížené pohyblivosti spermií na 20 % u 20letého svobodného a bezdětného muže. Soud je toho názoru, že v daném případě nejsou splněny podmínky pro navýšení bodového ohodnocení ve smyslu ustanovení § 7 vyhlášky č. 440/2001 Sb. v platném znění. Pro takové mimořádné navýšení ohodnocení ztížení společenského uplatnění a bolestného jsou splněny podmínky pouze v případě zvláštního zřetele vhodných, kdy zapojení poškozeného do života společenského, kulturního, sportovního, rodinného, atd. je z důvodu utrpěné škody na zdraví tak vážně nezvratně omezeno až vyloučeno, že ani bodové ohodnocení navýšené lékařem ve smyslu § 6 citované vyhlášky nevyjadřuje dostatečně zhoršené možnosti uplatnění poškozeného v dalším životě. V tomto případě ošetřující lékař shledal důvod pro navýšení podle § 6 citované vyhlášky tak, jak je shora uvedeno. Soud však má za to, že pro mimořádné navýšení podle § 7 příslušné vyhlášky není důvod a to s odkazem na stávající judikaturu Nejvyššího soudu ČR (například sp. zn. 25 Cdo 1279/2005, 25 Cdo 1593/2001). U žalobce nebylo zjištěno ani prokázáno jeho účastnickou výpovědí, případně jinými důkazy, že by popsané poškození jeho zdraví tak vážně omezilo, případně vyloučilo jeho zapojení v běžném životě, proto má soud za to, že použití ustanovení § 7 vyhlášky č. 440/2001 Sb. není v tomto případě namístě. Provedené ohodnocení bolestného a ztížení společenského uplatnění v počtu bodů stanoveném znaleckým posudkem znalce MUDr. Počepcova obnáší dle přesvědčení soudu odškodnění bolestivých prožitků a zhoršené možnosti pro poškozeného dosahovat společenského uplatnění jako v době před utrpěnou škodou na zdraví. Takové ohodnocení je přiměřené a odpovídající. Z uvedených důvodů soud žalobě v tomto rozsahu nevyhověl.

Výrok IV. soud učinil podle § 142 odst. 2 o.s.ř., podle kterého žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce měl ve věci úspěch pouze částečný a výše plnění je závislá na znaleckém posudku.

Výrok V. soud učinil podle § 148 odst. 1 o.s.ř. a uložil straně žalobce i žalované nést rovným dílem náklady státu vzniklé v souvislosti s tímto řízením. Jedná se o náklady

v celkové výši 28.760,- Kč, tj. za znalecký posudek MUDr. Počepcova ve výši 5.300,- Kč a znalecký posudek Ing. Málka ve výši 23.460,- Kč. S ohledem na výsledek sporu soud uložil žalobci povinnost zaplatit polovinu těchto nákladů, tj. 14.380,- Kč, a žalovanému společně s vedlejším účastníkem zbývající polovinu ve výši 14.380,- Kč a to všem ve lhůtě do 3 dnů od právní moci rozsudku podle § 160 odst. 1 o.s.ř.

Výrok V. soud učinil podle § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., v platném znění, o soudních poplatcích, podle kterého rozhodl tak, že Česká republika nemá vůči účastníků právo na zaplacení soudního poplatku, když žalobce byl od poplatku osvobozen, soud jeho žalobě vyhověl pouze zčásti v rozsahu 12 % a žalovaný nemá proti žalobci právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání ve lhůtě 15ti dnů ode dne jeho doručení, písemně dvojmo, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Hradci Králové.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím povinným splněna řádně a včas, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

V Ústí nad Orlicí dne 10.11.2011

Mgr. Stanislava Kubištová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Venclová, DiS.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Tamarou Škorpilovou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně [REDACTED], se sídlem [REDACTED], IČ [REDACTED], zast. Mgr. Josefem Veverkou, advokátem se sídlem Praha 8, Za Poříčskou branou 12, proti žalovanému [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], zast. Miroslavou Horáčkovou, pracovnící Okresního soudu v Ústí nad Orlicí, jako opatrovnící, o **830.164,- Kč s přísl.**,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku **830.164,- Kč** s 8,5% úrokem z prodlení ročně od 27.7.2009 do 31.12.2009, s 8% úrokem z prodlení ročně od 1.1.2010 do 30.6.2010, s 7,75% úrokem z prodlení ročně od 1.7.2010 do 5.4.2012 a za dobu od 6.4.2012 do zaplacení s ročním úrokem ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši **100.266,- Kč** do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku do rukou Mgr. Josefa Veverky, advokáta se sídlem Praha 8, Za Poříčskou branou 12.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se svým návrhem ze dne 26.11.2010 domáhala u zd. soudu stanovení povinnosti žalovanému zaplatit žalobkyni částku 830.164,- Kč s úrokem z prodlení dle repo sazby stanovené ČNB od 27.7.2009 do zaplacení s tím, že žalobkyně uzavřela s [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], jako provozovatelkou motorového vozidla zn. Renault Megane RZ [REDACTED] pojistnou smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou

provozem vozidla. Dne 18.8.2007 došlo k dopravní nehodě při níž žalovaný jako řidič uvedeného vozidla, který řídil pod vlivem alkoholu, způsobil úmrtí spolujezdce [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], těžké zranění [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED]. V této souvislosti žalobkyně jako pojistitel uhradila poškozeným škodu způsobenou žalovaným v celkové výši 830.164,- Kč, a to částku 219.472,- Kč manželce poškozeného [REDACTED] jako jednorázové odškodné pozůstalé a náklady na pohřeb a hrob, částku 192.000,- Kč dceři poškozeného [REDACTED] jako jednorázové odškodnění pozůstalé, částku 192.000,- Kč matce poškozeného [REDACTED] jako jednorázové odškodnění pozůstalé, částku 140.000,- Kč bratrovi poškozeného [REDACTED] jako jednorázové odškodnění pozůstalé, částku 62.520,- Kč pozůstalým poškozeného jako náhradu nákladů právního zastoupení, částku 4.200,- Kč [REDACTED] jako bolestné, částku 13.255,- Kč [REDACTED] jako náhradu za ztrátu na výdělku, částku 9.481,- Kč jako náklady na léčení [REDACTED], částku 1.688,- Kč [REDACTED] jako náklady na léčení [REDACTED], částku 102,- Kč právnímu zástupci poškozených jako doplatek nákladů právního zastoupení. Později byla částka 4.554,- Kč klientem vrácena jako část plnění. Vzhledem k tomu, že žalovaný řídil pod vlivem alkoholu, vznikl žalobkyni nárok na náhradu toho, co za žalovaného plnila. Žalovaný byl vyzván k úhradě částky výzvu ze dne 11.6.2009, a to do 26.7.2009. Přes upomínky žalovaný částku neuhradil.

Usnesením zd. soudu ze dne 17.2.2012 čj. 114 C 155/2010-40, které nabylo právní moci dne 14.3.2012, byla žalovanému dle ust. § 29 odst. 3 o.s.ř. z důvodu neznámého pobytu ustanovena Miroslava Horáčková opatrovníčí proto toto řízení.

Opatrovnice námítky nevznesla, rozhodnutí ponechala na soudu. K jednání dne 4.4.2012, ke kterému byla rádně předvolána, se nedostavila, odročení jednání nežádala. Soud dle ust. § 101 odst. 3 o.s.ř. jednal v její nepřítomnosti.

Z dokladu o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla č. [REDACTED] ze dne 15.12.2006 soud zjistil, že [REDACTED], r.č. [REDACTED], bytem [REDACTED], jako vlastník a držitel vozidla Renault Mégane, uzavřela se žalobkyní pojistnou smlouvu s dobou platnosti pojištění od 22.11.2006 na dobu neurčitou.

Z výpovědi pojistné smlouvy ze dne 22.8.2007 soud zjistil, že [REDACTED], bytem [REDACTED], vypověděla u žalobkyně pojistnou smlouvu č. [REDACTED] ze dne 22.11.2006 ohledně vozu RZ [REDACTED] Renault Megane z důvodu prodeje vozidla.

Z kupní smlouvy ze dne 21.8.2007 soud zjistil, že [REDACTED], bytem [REDACTED], jako prodávajíc uzavřela s [REDACTED] jako kupujícím kupní smlouvu ohledně vozu Renault Megane RZ [REDACTED] s tím, že vozidlo bylo silně havarované, nepojízdné.

Z rozsudku zd. soudu ze dne 23.4.2008 čj. 3T 64/2008-127, který nabyl právní moci dne 8.7.2008, soud zjistil, že žalovaná, byl uznán vinný, že dne 18.8.2007 kolem 14.45 hodin po požití většího množství alkoholických nápojů řídil osobní automobil zn. Renault Megane, RZ [REDACTED] z České Třebové směrem na Letohrad, kdy na silnici č. II/360 u obce Lanšperk, okr. Ústí nad Orlicí, na přímém úseku vozovky nezvládl vlivem požitého alkoholu a nepřiměřené rychlosti jízdy řízení, dostal se s vozidlem do smyku, vjel do protisměru a narazil do stromu na levé krajnici, přičemž došlo ke zranění jeho spolujezdce [REDACTED], který na jejich následky na místě zemřel, a dále došlo ke zranění spolujezdkyně [REDACTED], která utrpěla pohmoždění levého ramene, paže, krční páteře a byla omezena na pohyblivost aplikací tuhého krčního límce a fixací levé končetiny po dobu dvou měsíců s celkovou dobou

léčení do 31.10.2007. Tím spáchal jednak trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zákona, jednak trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákona.

Z likvidačních zpráv ze dne 27.3.2009, z přípisů ze dne 28.3.2008 a z výpisu z účtu žalobkyně ze dne 2.4.2008 soud zjistil, že žalobkyně vyčíslila vyplatila škodu z uvedené dopravní nehody, a to částku 219.472,- Kč manželce poškozeného [REDACTED] jako jednorázové odškodné pozůstalé a náklady na pohřeb a hrob, částku 192.000,- Kč dceři poškozeného [REDACTED] jako jednorázové odškodnění pozůstalé, částku 192.000,- Kč matce poškozeného [REDACTED] jako jednorázové odškodnění pozůstalé, částku 140.000,- Kč bratrovi poškozeného [REDACTED] jako jednorázové odškodnění pozůstalé, částku 62.520,- Kč pozůstalým poškozeného jako náhradu nákladů právního zastoupení, částku 4.200,- Kč [REDACTED] jako bolestné, částku 13.255,- Kč [REDACTED] jako náhradu za ztrátu na výdělku, částku 9.481,- Kč jako náklady na léčení [REDACTED], částku 1.688,- Kč [REDACTED] jako náklady na léčení [REDACTED], částku 102,- Kč právnímu zástupci poškozených jako doplatek nákladů právního zastoupení.

Z přípisu ze dne 11.6.2009 soud zjistil, že žalobkyně vyzvala žalovaného k zaplacení částky 834.718,- Kč do 26.7.2009 jako úhrady částky vyplacené poškozenému v souvislosti s dopravní nehodou ze dne 18.8.2007.

Z přípisu ze dne 2.6.2010 soud zjistil, že žalovaný byl upomenut o zaplacení částky 830.164,- Kč.

Podle ust. § 10 odst. 1 písm. b) zák.č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, pojistitel má proti pojištěnému právo na náhradu toho, co za něho plnil, jestliže prokáže, že pojištěný porušil základní povinnost týkající se provozu na pozemních komunikacích a toto porušení bylo v příčinné souvislosti se vznikem škody, za kterou pojištěný odpovídá. Dle ust. § 10 odst. 2 písm. e) zák.č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, porušením základních povinností při provozu vozidla na pozemních komunikacích se pro účely tohoto zákona rozumí řízení vozidla osobou, která při řízení vozidla byla pod vlivem alkoholu, omamné nebo psychotropní látky nebo léku označeného zákazem řídit motorové vozidlo.

Z provedených důkazů soud dovodil, že žalobkyně uzavřela s [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], jako provozovatelkou motorového vozidla zn. Renault Megane RZ [REDACTED] pojistnou smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem tohoto vozidla. Dne 18.8.2007, kdy bylo takto uvedené vozidlo pojištěno, došlo k dopravní nehodě při níž žalovaný toto vozidlo řídil pod vlivem alkoholu, žalovaný byl za toto jednání uznán vinným spácháním trestného činu. Žalobkyně jako pojistitel v souladu s ust. § 6 zák.č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, uhradila poškozeným škodu způsobenou žalovaným dopravní nehodou ze dne 18.8.2007, a to v celkové výši 830.164,- Kč, když z celkově vyplacené částky 834.718,- Kč byla částka 4.554,- Kč žalobkyni vrácena. Ve smyslu shora citovaného zákonného ustanovení má žalobkyně vůči žalovanému nárok na náhradu toho, co za něj plnila, když žalovaný byl v době řízení vozidla pod vlivem alkoholu, tedy porušil tak základní povinnost týkající se provozu na pozemních komunikacích. Žalovaný byl vyzván k zaplacení dlužné částky, a to 26.7.2009. Žalovaný ani přes upomínku žalovanou částku žalobkyni nezaplatil. Od 27.7.2009 je tak žalovaný se splněním své povinnosti v prodlení (§ 517 odst. 1 OZ). Soud proto návrhu vyhověl a stanovil žalovanému

povinnost zaplatit žalobkyni dlužnou částku včetně úroku z prodlení z této dlužné částky od počátku prodlení, tj. od 27.7.2009, do zaplacení. Výše úroku z prodlení je upravena nař.vl.č. 142/1994 Sb.

Dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. rozhodl soud o nákladech řízení tak, že žalobkyni, která měla ve věci plný úspěch, přiznal právo na jejich náhradu v plném rozsahu. Žalobkyni vznikly náklady za zaplacený soudní poplatek ve výši 33.210,- Kč, 53.910,- Kč, 3x paušální poplatek po 300,- Kč, náhrada za ztrátu času cestou Praha – Ústí nad Orlicí a zpět vlakem ČD 8 půlhodin po 100,- Kč, cestovné vlakem ČD Praha – Ústí nad Orlicí a zpět 2x 135,- Kč, 20% DPH ve výši 11.176,- Kč, tj. v celkové výši 100.266,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím tohoto soudu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, dvojmo.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna řádně a včas, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ústí nad Orlicí dne 5.4.2012

JUDr. Tamara Škorpilová
předsedkyně senátu, v.r.

Za správnost: /23

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. 3. 2015 samosoudcem JUDr. Jiřím Radošem

t a k t o :

Obžalovaná [REDACTED],

nar. [REDACTED], SR, státní občanku SR, bez zaměstnání – evidována na ÚP, bytem [REDACTED], zdržuje se [REDACTED], okr. Náchod

j e v i n n a , ž e

dne 28.6.2013 kolem 13.45 hodin v Chocni, okr. Ústí nad Orlicí, na silnici Kollárova při řízení jízdního kola se dostatečně nepřesvědčila o situaci za sebou, nedala rukou znamení o změně směru jízdy vlevo a začala odbočovat od pravého okraje komunikace vlevo mimo komunikaci k domu čp. [REDACTED] v době, kdy ji zleva předjížděl cyklista, a došlo ke střetu pravé páčky brzdy a přehazovačky tohoto jízdního kola s levou částí sedla jízdního kola obviněné, došlo tak k pádu obou cyklistů na vozovku, přičemž cyklista [REDACTED], nar. [REDACTED], posledně bytem [REDACTED] utrpěl zranění, a to drobnou oděrku v temeni hlavy vlevo, stržený nehet na prsteníčku levé ruky, úrazové krvácení pod pomozečnice /spánkově-temenně oboustranně a na konvexitě mozku/, krev ve IV. komoře mozkové, ložisko pohmoždění mozku s krvácením vlevo /levý spánkový a temenní lalok mozku/, ložiska pohmoždění mozku s krvácením vpravo /spodina pravého čelního laloku, přední část pravého spánkového laloku/, úrazový otok mozku, zlomeninu jařmového oblouku vpravo, zlomeninu zevní stěny očníce vpravo i vlevo, zlomeninu temenní kosti vlevo a střední jámy lební spodiny vlevo, přičemž utrpěná zranění hlavy bezprostředně ohrožovala poškozeného na životě a smrt poškozeného byla bezprostředně odvrácena poskytnutím včasné, odborné a vysoce specializované péče, přesto dne 27.7.2013 poškozený [REDACTED] zemřel, přičemž bezprostřední příčinou bylo selhání dechové a srdeční činnosti při lalůčkovém zánětu plic, zánětu průdušek, tromb mobilizací plicnice a vleklé srdeční nedostatečnosti po tupém poranění hlavy, tedy v důsledku přidruživších se komplikací těžkého poranění hlavy,

utrpeného při shora popsané dopravní nehodě, tedy v příčinné v souvislosti s poraněními, která utrpěl při předmětné dopravní nehodě,

t e d y

jinému z nedbalosti způsobila smrt.

T í m s p á c h a l a

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku **se výkon trestu podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku **se stanoví zkušební doba na 18 (osmnáct) měsíců.**

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaná povinna zaplatit poškozeným škodu Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra, se sídlem Kodaňská 1441/46, Praha 10 ve výši 127.478,-- Kč; poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] ve výši 120.000,-- Kč, poškozenému [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] ve výši 120.000,-- Kč, poškozenému [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] ve výši 120.000,-- Kč, poškozenému [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] ve výši 120.000,-- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu **se poškození**

- Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra, se sídlem Kodaňská 1441/46, Praha 10,
- [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE],
- [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE],
- [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE],
- [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE].

odkazují se zbytkem svého nároku na náhradu škody na občanskoprávní řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl bezpečně prokázán shora popsany skutkový děj.

Obžalovaná se k popsanému skutkovému ději vyjádřila tak, že si není vědoma zavinění dopravní nehody, je pravdou, že rukou neukázala, že bude odbočovat vlevo, avšak před odbočením se podívala za sebe a neviděla nikoho přijíždět. Druhý cyklista jel dle jejího názoru nepřiměřenou rychlostí, současně se domnívá, že ji mohl bezpečně objet z pravé strany. Popsaný nehodový děj je dále prokázán výpovědí a vyjádřeními osob, které nehodu alespoň zčásti sledovaly, provedenou dokumentací a záznamem ze zařízení Garmin, které měl poškozený umístěné na svém jízdním kole a které syn poškozeného předal policejnímu orgánu.

K průběhu a příčině dopravní nehody byl vypracován znalecký posudek z oboru dopravy, z jehož závěrů vyplývá následující:

Cyklista jedoucí po předemtné komunikaci rychlostí asi 29 km/h (27 až 31 km/h) dojížděl cyklistku, která se před ním pohybovala rychlostí asi 15 km/h (13 až 15 km/h). Cyklista zahájil předjíždění této cyklistky s bočním odstupem asi 0,7 m. Cyklistka se s největší pravděpodobností dostatečně nepřesvědčila o pohybu dalších účastníků silničního provozu jedoucích za ní a bez znamení rukou pro odbočení vlevo zahájila odbočování vlevo. Při tomto odbočování vlevo došlo k nárazu pravé přední páčky brzdy a přehazovačky do levé boční části sedla jízdního kola Olpran, na kterém jela cyklistka. Vlivem tohoto nárazu došlo k vyhnutí této páčky směrem vlevo, k podtržení řízení směrem vpravo a k intenzivnímu pádu jízdního kola Author i s cyklistou na levou stranu, čímž došlo ke vzniku stop 3 a 4 a po úderu hlavou cyklisty o vozovku také vznikla krevní stopa č. 5, kde zůstal cyklista ležet hlavou. Cyklistka rovněž při nárazu ztratila rovnováhu a upadla nekontrolovatelně do prostoru někde před cyklistou ve směru jejich jízdy, neboť v době nárazu se nacházela před cyklistou. Cyklista neměl možnost nehodě předejít a zabránit dřívější reakcí, neboť cyklistka nedávala znamení rukou na odbočení vlevo. Na vybočování vlevo cyklistky měl časový prostor 0,9 s a za tento čas nebyl schopen změnit směr ani rychlost své jízdy. Cyklista měl možnost částečně předejít nehodě a svému zranění tím, že by jel ve větším bočním odstupu od cyklistky asi 1,5 m. Zcela by pravděpodobně kontaktu obou jízdních kol nepředešel, ale pravděpodobně by cyklistka předním kolem narazila do jeho zadního kola zprava a intenzivněji by na vozovku upadla právě cyklistka a cyklista by mohl v daném případě pouze zavravorat, ale nemusel by upadnout na vozovku. Cyklista měl možnost nehodě předejít a zabránit, pokud by zvukovým signálem dal najevo cyklistce, že ji bude předjíždět, na základě tohoto zvukového signálu by cyklistka přerušila nebo nezahájila odbočování vlevo a ke střetu by nedošlo. Dále měl cyklista možnost nehodě předejít a zabránit, pokud by ve vzdálenosti 23,4 m před střetem, kde se nacházel v době, kdy cyklistka se mohla přesvědčit o pohybu účastníků za ní, jel rychlostí 20 km/h a nižší. Z této rychlosti by do místa střetu zbyval podstatně delší čas a cyklista by reakcí a brzděním srovnal svoji rychlost s rychlostí cyklistky a k nehodě by nedošlo. V daných případech je otázkou jiného než technického posouzení, zda lze od cyklisty vyžadovat, aby se pohyboval s bočním odstupem od cyklistky při předjíždění minimálně 1,5 m, dal zvukový signál, že bude cyklistku předjíždět anebo aby jel rychlostí maximálně 20 km/h. Cyklistka měla možnost před zahájením odbočování vlevo v čase asi 2,9 s před střetem zjistit za sebou jedoucího cyklisty, který od ní mohl být vzdálen asi 11 m. Nezahájením, případně přerušením odbočovacího manévru by střetu s tímto cyklistou předešla a zabránila. V daném případě je otázkou jiného než technického posouzení, zda lze od cyklistky vyžadovat, aby se přesvědčila o dalším účastníkovi silničního provozu, který se pohyboval za ní.

Obžalovaná v hlavním líčení uváděla, že bezprostředně před odbočovacím manévrem přijíždělo v protisměru dodávkové vozidlo, které objíždělo auto stojící u chodníku, a proto se dostalo až do pravé poloviny vozovky ve směru jízdy cyklistky. Obžalovaná uváděla, že na tuto situaci reagovala zpomalením jízdy. Protože k této skutečnosti se znalec ve shora uvedeném znaleckém posudku nevyjádřil, byl znaleci zadán doplněk znaleckého posudku, kde naznačenou situaci vyhodnotil a z jeho vyhodnocení vyplývá, že tato skutečnost neměla vliv na průběh a příčinu dopravní nehody, neboť v době manévru cyklistky by se již protijedoucí dodávkové vozidlo v místě střetu nenacházelo a nemělo vliv na průběh nehodového děje tak, jak je shora popsán.

K zjištění příčiny smrti poškozeného byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví – soudního lékařství. Z jeho závěrů vyplývá následující: Při dopravní nehodě utrpěl následující zranění:

- drobné oděrky v temenní krajině hlavy vlevo, ztržený nehet na prsteníčku levé ruky,

- úrazové krvácení pod omozečnicí (spánkově – temenně oboustranně a na konvexitě mozku), krev ve 4. komoře mozkové,
- ložisko pohmoždění mozku s krvácením vlevo (levý spánkový a temenní lalok mozku), ložiska pohmoždění mozku s krvácením vpravo (spodina pravého čelního laloku, přední část pravého spánkového laloku),
- úrazový otok mozku,
- zlomeninu jařmového oblouku vlevo, zlomeninu zevní stěny očníce vpravo i vlevo, zlomeninu temenní kosti vlevo a střední jámy lební spodiny vlevo. Předmětná poranění hlavy bezprostředně ohrožovala poškozeného na životě (úrazovým otokem mozku z výše popsanych nitrolebních poranění). Smrt [REDACTED] byla bezprostředně odvrácena poskytnutím včasné odborné a vysoce specializované lékařské péče. Bezprostřední příčinou smrti [REDACTED] bylo selhání dechové a srdeční činnosti při lalůčkovém zánětu plic, zánětu průdušek, tromb embolizacích plíce a vleklé srdeční nedostatečnosti po tupém poranění hlavy. Poškozený zemřel v důsledku přidruživších se komplikací těžkého poranění hlavy, tedy v příčinné souvislosti s poraněními, která utrpěl při předmětné dopravní nehodě. Poranění hlavy a končetin [REDACTED] vznikla tupým násilím o malé až střední intenzitě, které směřovalo na levou horní končetinu poškozeného, násilím o velké intenzitě, které působilo na levou spánkově temenní krajinu hlavy poškozeného a nitrolební struktury. Popis předmětné dopravní nehody v protokole o nehodě dobře vysvětluje charakter i lokalizaci poranění, která jmenovaný trpěl, předmětné poranění tedy v souhrnu odpovídají pádu poškozeného na zem jeho levou stranou těla. Dle údajů ve spise poškozený při jízdě nepoužil cyklistickou přilbu, z hlediska soudně lékařského je nutno poznamenat, že v případě užití přilby (vzhledem k lokalizaci poranění hlavy, tedy místa přilbou chráněná) by s velkou pravděpodobností byly následky předmětného střetu méně závažné.

Vzhledem k tomu, že v průběhu léčení poškozeného [REDACTED] byl prováděn transport poškozeného [REDACTED] z FN v Hradci Králové do Orlickoústecké nemocnice v Ústí nad Orlicí. Byly vyžádány zprávy od obou nemocnic se zaměřením na otázku, zda převoz se mohl nějakým způsobem projevit na zdravotním stavu poškozeného, tedy zejména, zda mohlo být příčinou zhoršení zdravotního stavu a následnou smrtí poškozeného [REDACTED]. Za zprávy Orlickoústecké nemocnice bylo zjištěno, že [REDACTED] byl dne 25. 7. 2013 překladem z vyššího pracoviště s přetrvávající těžkou, kvantitativní poruchou vědomí, bez možnosti komunikace a jeho stav byl prognosticky velmi závažný. Dle sdělení MUDr. [REDACTED], primáře anesteziologickoresuscitačního oddělení Orlickoústecké nemocnice bylo důvodem překladu [REDACTED] to, že základní životní funkce pacienta byly stabilní a nebyla potřeba jejich lékové a přístrojové podpory, pacient v době překladu nepotřeboval vyšetřovací a léčebné metody, které poskytuje vyšší pracoviště a u pacienta převažovala ošetrovatelská péče nad péčí lékařskou. Ze zprávy FN Hradec Králové pak bylo zjištěno, že překlad byl uskutečněn po třítýdenním pobytu ve FN Hradec Králové a důvodem překladu byla absence indikace pokračování léčby ve FN Hradec Králové. Nemocný byl v době překladu ve stabilizovaném stavu, spontánně ventilující přes tracheostomickou kanylu, bez známek oběhové nestability, přetrvávala porucha vědomí. Stav pacienta nevyžadoval pokračování léčby v FH a nebyl předpoklad vzniku komplikací, které by vyžadovaly intervenci na specializovaném pracovišti. V těchto případech jsou pacienti umisťováni do zdravotnických zařízení v blízkosti bydliště jejich rodin a jsou umisťováni na oborová oddělení dle základní diagnózy a dle klinického stavu po domluvě s přijímacím pracovištěm s cílem zachování kontinuity péče. V tomto případě byl převoz proveden po domluvě s primářem ARO nemocnice Ústí nad Orlicí MUDr. [REDACTED] s vědomím manželky pacienta. [REDACTED] byl převážen sanitním vozem rychlé zdravotnické pomoci ve zcela stabilním stavu, spontánně ventilující, s přetrvávajícím bezvědomím, se zajištěnými

dýchacími cestami tracheální kanylou. Zajištění posádkou RZP je v tomto stavu zcela adekvátní. Ze zprávy pak plyne, že vzhledem ke stabilnímu zdravotnímu stavu v době překlada a v době úmrtí po cca 48 hod. po překlada, lze tvrdit, že převoz pacienta nemohl být příčinou zhoršení stavu a následného úmrtí. Komplikace vedoucí ke zhoršení stavu pacientů v tomto zdravotním stavu /nejčastěji infekce, plicní embolie, apod./ se mohou vyskytnout na jakémkoli pracovišti bez ohledu na transport.

Dle názoru soudu obě zprávy odpovídajícím způsobem řeší otázku převozu z jedné nemocnice do druhé tak, že tento převoz vzhledem ke stavu pacienta, který vyžadoval spíše ošetrovatelskou než lékařskou péči, nemohl mít vliv a zhoršení stavu a následné úmrtí. Zejména závěr zprávy FN Hradec Králové o komplikacích, které se vyskytují u pacientů v tomto zdravotním stavu, plně koresponduje se znaleckým posudkem znalců primáře MUDr. Pavla Rothrockela a MUDr. Petra Baláže o bezprostřední příčině smrti [REDAKCE], již bylo selhání dechové a srdeční činnosti při lalůčkovém zánětu plic a zánětu průdušek, tombembolizacích plicnice a vleklé srdeční nedostatečnosti po tupém poranění hlavy.

Soud považoval obě lékařské zprávy za dostatečně vysvětlující důvody převozu a umožňující učinit závěr o tom, že převoz nebyl v příčinné souvislosti s úmrtím pacienta a dospěl k závěru, že není třeba ještě zpracování dalšího znal. posudku, a proto návrh obhajoby na zpracování znaleckého posudku zamítl.

Provedeným dokazováním bylo tedy prokázáno, že obžalovaná při řízení jízdního kola nevěnovala dostatečnou pozornost situaci v provozu na pozemních komunikacích a zavinila střet s jiným cyklistou, který na následky utrpených zranění zemřel. Obžalovaná tak naplnila po formální stránce zákonné znaky skutkové podstaty přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku. Z hlediska subjektivní stránky obžalovaná jednala formou vědomé nedbalosti dle § 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť věděla, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit jím chráněný zájem, ale bez přiměřených důvodů spoléhala, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra a dále pozůstalá manželka [REDAKCE] a pozůstalé děti [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že k dopravní nehodě došlo 28.6.2013 je nutno na rozhodování o náhradě škody aplikovat starý občanský zákoník, tedy zákon č. 40/1964 Sb..

Vzhledem k okolnostem případu měl soud za to, že v daném případě nelze vyloučit použití ustanovení § 450 citovaného zákona o snížení náhrady, a to zejména vzhledem k tomu, že nebylo vyvráceno tvrzení obžalované, že před nehodou zpomalila v úmyslu odbočit, že se před nehodou otáčela, z čehož je možno dovodit, že se nechovala tak, jakoby měla úmysl v nezměněné rychlosti nadále pokračovat v jízdě přímým směrem po ulici. Na tuto skutečnost zcela zjevně poškozený nijak nereagoval, což vyplývá ze znaleckého posudku, že jel neustále konstantní rychlostí, přičemž ze znaleckého posudku a z plánku nehody vyplývá, že by takovéto manévry obžalované měl poškozený vidět.

Z obsahu přílohového spisu, v němž byl uznán vinným obžalovaný [REDAKCE] pro přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 147 odst. 1 tr. zákoníku, k němuž došlo při jízdě na kole, na němž jel [REDAKCE] a došlo ke kontaktu s bruslačkou na kolečkových bruslích na cyklostezce, bylo zjištěno, že [REDAKCE] na kole trénoval, jezdil i závody a jeho způsob jízdy odpovídal jízdě při maximálním nasazení, čemuž odpovídá shora zmíněná

skutečnost, že [REDAKCE] nikterak nereagoval na manévry cyklistky na silnici, tj. zpomalování, otáčení, navíc bylo zjištěno, že na sebe ani nikterak neupozornit např. zvonkem, nebyl vybaven přilbou, která podle znalce z oboru zdravotnictví by nepochybně zabránila tak závažnému následku při nárazu hlavou na zem. Ze znal. posudku Ing. Krejsy pak vyplývá, že bezpečný boční odstup činí minimálně 1,5 m při předjíždění a že tento odstup nebyl dodržen. Všechny tyto okolnosti tedy svědčí o určité míře spoluzavinění samotného poškozeného na vzniklém následku. Je tedy zřejmé, že ve vztahu k tomuto spoluzavinění je možno akceptovat ust. § 450 zák. č. 40/1964 Sb. Spoluzavinění však není vyšší jak 50%, a proto náhrada škody, k jejíž úhradě byla zavázána obžalovaná, nemůže být nižší jak 50% požadovaných částek, tj. zákonné částky 240.000 Kč v případě pozůstalé manželky a dětí [REDAKCE] a částky vynaložené na léčení poškozeného [REDAKCE], se kterou se připojila Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra. Proto soud rozhodl tak, že obžalovaná je povinna zaplatit uvedeným poškozeným náhradu škody v polovině požadovaných částek, což je škoda minimální. Nelze však vyloučit, že poškozeným by mohla být přiznána i škoda vyšší než uvedených 50%, avšak k takovému rozhodnutí bude třeba provádět ještě další dokazování ve smyslu § 450 citovaného zákona, podle něž je třeba v případech, kdy z důvodu zvláštního zřetele soud náhradu škody přiměřeně sníží, přihlížet k osobním a majetkovým poměrům fyzické osoby, která ji způsobila a též k poměrům fyzické osoby, která byla poškozena.

V daném případě zjišťování těchto skutečností, jak ve vztahu k poškozeným, tak ve vztahu k obžalované, přesahuje rámec trestního řízení, a proto byli poškození odkázáni na občanskoprávní řízení, v němž se mohou domáhat další náhrady škody nad rámec škody přiznané a v němž bude nutno provádět důkazy ve vztahu k osobě obžalované, která v posledním hlavním líčení uvedla, že pracuje pouze na základě dohody o provedení práce v restauraci, kde si vydělává do 4000 Kč. Na úřadu práce vedena není. Bude tedy nutno zkoumat, jak se do této situace dostala, zda skutečně nemá možnost jiného zaměstnání s lepším finančním ohodnocením. Dále pak bude nutno zkoumat poměry poškozených, k jejichž osobám, výdělkovým a majetkovým poměrům nebyly v trestním řízení shromážděny žádné důkazy.

K osobě obžalované [REDAKCE] bylo zjištěno, že v současné době pracuje na základě dohody o provedení práce v restauraci v Chocni, na úřadu práce evidována není, v místě současného bydliště k jejímu chování nejsou připomínky, soudně trestána nebyly. S přihlédnutím ke všem okolnostem případu, zejména k dosavadní plné trestní zachovalosti obžalované, s přihlédnutím k jejímu částečnému doznání, avšak na druhé straně s přihlédnutím k vážnému následku, který dopravní nehoda měla, měl soud za to, že účelu trestu bude dosaženo výchovným trestem, tj. podmíněným trestem odnětí svobody ve třetině zákonné trestní sazby s podmíněným odkladem. Za přiměřený pak považoval soud trest odnětí svobody v trvání 1 roku s podmíněným dokladem na zkušební dobu v trvání 18 měsíců.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,

zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Ústí nad Orlicí dne 4.3.2014

JUDr. Jiří Radoš, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Michaela Zubrická

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Procházky a přísedících MUDr. Bohumila Skály PhD. a Anny Schmidové, v hlavním líčení konaném dne 18.3.2015

t a k t o :

Obžalovaný [redacted],
nar. [redacted] v [redacted], zaměstnanec [redacted], bytem [redacted],
okres Chrudim,

j e v i n e n , ž e

dne 17.8.2014 kolem 11.15 hodin na křižovatce silnic č. I/17 a I/35 u obce Zámorsk, okr. Ústí nad Orlicí, jako řidič osobního vozidla zn. Audi A6 Avant, RZ [redacted] v rozporu s ustanovením § 22 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů při vyjíždění z vedlejší silnice nedal přednost osobnímu vozidlu zn. Volkswagen Passat, RZ [redacted] přijíždějícímu zprava po silnici hlavní, vjel do jeho jízdní dráhy a došlo k nárazu přední části vozidla zn. Volkswagen Passat do pravého boku vozidla zn. Audi A6, přičemž došlo ke zranění spolujezdkyně obviněného [redacted], nar. [redacted], která na následky utrpěných zranění na místě zemřela, dále došlo ke zranění osob z vozidla zn. Volkswagen Passat, a to řidiče [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], který utrpěl zhmoždění hrudní stěny s nutností ambulantního ošetření a léčením do 15.9.2014, spolujezdkyň [redacted], nar. [redacted], bytem tamtéž, která utrpěla šikmou zlomeninu těla 5. záprstní kosti s nutností fixace na dobu do 23.9.2014 a následnou rehabilitací, zhmoždění hrudní stěny, zhmoždění a prokrvácení měkkých tkání levého prsu, zhmoždění krajiny pravého kolenního kloubu s nutností ambulantního ošetření, [redacted], nar. [redacted], bytem tamtéž, která utrpěla zlomeninu hrudní kosti a psychotrauma s nutností hospitalizace do 19.8.2014 a s následným ambulantním léčením, nezl. [redacted]

██████████, nar. ██████████, která utrpěla zhmoždění hlavy s poraněním měkkých tkání lebky, hematom a drobnou oděrku na čele s nutností ambulantního ošetření s dobou léčení v trvání 1 měsíce a nezl. ██████████, nar. ██████████, která utrpěla zhmoždění hrudníku s nutností ambulantního ošetření a dobou léčení v trvání 1 měsíce, přičemž ██████████, ██████████ a ██████████ jsou dosud v ambulantní péči psychiatra,

t e d y

jednak
jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

jednak
jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

jednak
jinému z nedbalosti ublížil na zdraví tím, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona.

T í m s p á c h a l

jednak
přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku,

jednak
přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku.

jednak
přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 tr. zákoníku.

A o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho (1) roku a osmi (8) měsíců nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje **do věznice s dohledem.**

Za použití § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající **v zákazu řízení motorových vozidel na dobu pěti (5) roků.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozeným:

- Zaměstnanecké pojišťovně škoda se sídlem Husova čp. 302, Mladá Boleslav, **částku 10.098,- Kč,**
- ██████████, nar. ██████████, bytem ██████████, **částku 2.512,80 Kč,**
- ██████████, nar. ██████████, bytem ██████████, **částku 16.333,20 Kč,**
- ██████████, nar. ██████████, bytem ██████████, **částku 2.512,80 Kč,**
- ██████████, nar. ██████████, bytem ██████████, **částku 6.282,- Kč,**

- [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], částku 15.076,80 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození [REDACTED], [REDACTED], nar. [REDACTED], [REDACTED], nar. [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED] odkazují se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozené [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED] a [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], o d k a z u j í se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo prokázáno, že obžalovaný dne 17.8.2014 v dopoledních hodinách řídil své osobní motorové vozidlo zn. Audi A6 Avant, RZ [REDACTED] z Chrudimi, kde jako spolujezdkyni naložil přítelkyni [REDACTED], se kterou krátce předtím navázal vztah, měli v úmyslu navštívit Zemskou bránu v Orlických horách. [REDACTED] na klíně držela svého psa – bigla. Kolem 11.15 hodin obžalovaný přijel na křižovatku silnic č. I/17 a I/35 u obce Zámorsk, přijel po vedlejších pozemních komunikacích s povinností dát přednost v jízdě vozidlům po hlavní silnici č. I/35. Povinnost přednosti je zde uložena svíslou dopravní značkou č. P6 („Stůj, dej přednost v jízdě“). Obžalovaný s vozidlem zastavil na hranici křižovatky, dal přednost v jízdě vozidlům, která přijížděla po hlavní silnici zleva. Vpravo na silnici č. I/35 v odbočovacím pruhu pro odbočení vlevo zastavily dva nákladní automobily s návěsem zn. IVECO a DAF, každý o délce asi 17 metrů, které svou pozicí obžalovanému bránily ve výhledu vpravo na hlavní silnici. Obžalovaný se za této situace rozjel do křižovatky, kde došlo ke střetu s vozidlem Volkswagen Passat řízeného [REDACTED]. Řidič vozidla Volkswagen Passat se pohyboval rychlostí asi 75 km/hod. v technicky přijatelném rozpětí 71 – 79 km/hod. Přední částí narazil do pravého boku vozidla Audi, které se v okamžiku střetu pohybovalo rychlostí asi 23 km/hod. v technicky přijatelném rozpětí 21 – 25 km/hod. Došlo k hloubkovým deformacím obou vozidel a k pohybu těchto vozidel šikmo vpravo z původního směru vozidla Passat, vozidla skončila zaklíněna v sobě v konečných polohách na travnatém povrchu mimo vozovku hlavní i vedlejší. Při střetu utrpěla spolujezdkyně ve vozidle Audi [REDACTED] mnohočetná poranění pravostranných tělních partií, dolní končetiny trupu a hlavy, v důsledku kterých poškozená v krátké době po nehodě zemřela, příčinou smrti byl úrazový a krvácivý šok při polytraumatu krku a hrudníku. Řidič vozidla Volkswagen Passat [REDACTED] utrpěl zhmoždění hrudní stěny, pro které byl ošetřen na chirurgické klinice Pardubické nemocnice, po propuštění do domácího léčení byl omezen silnými bolestmi hrudníku, užíval prášky na bolest. Tento stav trval tři týdny, v péči lékařů byl poškozený do 15.9.2014 i po této době se projevovaly obtíže při pohybu. [REDACTED], která cestovala na místě spolujezdce utrpěla šikmou zlomeninu těla páté záprstní kosti, zhmoždění hrudní stěny, zhmoždění a prokrvácení měkkých tkání levého prsu, zhmoždění v krajině pravého kolenního kloubu. Po nehodě byla ošetřena na chirurgické klinice Pardubické nemocnice do 23.9.2014 měla poškozená zafixovanou pravou horní končetinu v sádře, byla při běžných úkonech odkázána na pomoc rodiny. Po sejmutí sádky se poškozená až do 14.11.2014 podrobovala rehabilitačním procedurám, do současné doby je poškozená v péči psychiatrické ambulance v důsledku psychické reakce na nehodu. Vzadu vpravo za sedadlem spolujezdce ve vozidle Volkswagen Passat seděla [REDACTED], která při střetu utrpěla zlomeninu hrudní kosti, utrpěla psychotrauma, byla ošetřena na traumatologickém oddělení Pardubické nemocnice, hospitalizována zde od 17. do 19.8.2014, následně po dobu tří týdnů byla podstatně omezena bolestivostí a pohyblivostí, byla odkázána

na péči rodiny. Stav se zlepšoval postupně s ustupujícími bolestmi, poranění hrudní kosti bylo zcela doléčeno dne 18.11.2014, následně se poškozená dále podrobuje psychiatrickému ambulantnímu léčení v důsledku diagnostikované postraumatické poruchy, která se projevuje zejména ve formě fobie z cestování. Na zadních sedadlech cestovaly nezletilé [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a [REDAKCE], nar. [REDAKCE]. [REDAKCE] utrpěla zhmoždění hlavy s poraněním měkkých tkání lebky, hematom a drobnou oděrku na čele. Po ambulantním vyšetření byla v léčení po dobu asi jednoho měsíce. V důsledku těchto poranění utrpěla rovněž psychickou reakci, začala se počurávat a nyní je v péči psychiatrické ambulance. [REDAKCE] utrpěla zhmoždění hrudníku, které bylo po ambulantním ošetření léčeno po dobu jednoho (1) měsíce.

Obžalovaný se k zavinění dopravní nehody doznal, připustil, že jako řidič, který vyjížděl do křižovatky po vedlejší silnici nedal přednost vozidlu, které se pohybovalo po silnici hlavní, popsal okolnosti společného výletu do Orlických hor, který chtěl absolvovat s poškozenou [REDAKCE]. Nehodový děj popsal tak, že zastavil na příkaz dopravní značky „Stůj, dej přednost v jízdě“, dal přednost vozidlu, které přijíždělo zleva, viděl dva kamiony, které stály na hlavní silnici v pruhu pro odbočení vlevo, obžalovaný připustil, že výhled vpravo měl omezen stojícími kamiony, do křižovatky se rozjel, neboť on sám neviděl zprava od Vysokého Mýta přijíždět žádné vozidlo. Tuto skutečnost mu potvrdila i spolujezdkyně, řidič prvního kamionu na obžalovaného prohlídl opakovaně dálkovými světly, což obžalovaný pochopil jako znamení, že se vzdává přednosti v jízdě., usoudil, že kamiony nemají dostatek místa k projetí křižovatky. Zleva neviděl přijíždět žádné vozidlo, proto se rozjel, co se stalo poté si obžalovaný nepamatoval s ohledem na utrpěná zranění. Prostřednictvím obhájce činil kroky k co nejrychlejšímu odškodnění poškozených pojišťovnou.

Doznání obžalovaného fakticky koresponduje s většinou důkazů provedených v hlavním líčení. Po nehodě byl policií sepsán protokol, ze kterého je zřejmé, kdy a kde k dopravní nehodě došlo, jaká vozidla měla účast na dané dopravní nehodě, kdo byly účastníky dopravní nehody, podrobně byly zachyceny stopy nehody, zejména konečné polohy a poškození obou vozidel, bylo zevrubně popsáno místo dopravní nehody včetně svíslého a vodorovného značení, zejména tato zjištění sloužila jako podklad pro vypracování znaleckého posudku z oboru doprava. V přípravném řízení opatřený znalecký posudek z oboru strojírenství učinil závěry, že vozidlo Audi bylo před dopravní nehodou technicky v pořádku, mělo platnou technickou prohlídku STK, nebyla zjištěna žádná zjevná technická závada, která by měla charakter náhlé závady a mohla by být příčinou dopravní nehody. Komplexní nehodový děj popsal znalec z oboru doprava Ing. Krejsa metodou zpětného odvíjení nehodového děje, podrobně popsal jak se účastníci nehody, resp. jimi řízená vozidla Audi A6 a Volkswagen Passat pohybovala. Znalec vyšel z toho, že obžalovaný před rozjetím do křižovatky nejméně na dobu jedné vteřiny zastavil s tím, že tato doba by mohla být pouze delší. Na delší dobu ukazuje obsah výpovědi samotného obžalovaného, který popisoval své úkony před rozjetím i výpovědi řidičů, kamionů stojících na hlavní silnici v odbočovacím pruhu [REDAKCE] a [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] uvedl, že s vozidlem stál minutu až dvě než došlo ke střetu předmětných vozidel, [REDAKCE], který stál v pořadí druhý uvedl dokonce dobu sedmi až osmi minut. Tento údaj se soudu jeví značně přehnaný, pokud obžalovaný uvedl, že dal přednost pouze jednomu autu, které přijíždělo zleva. Podle svědka [REDAKCE] ve směru od Hradce Králové přijíždělo pět až šest aut. Vozidlo Audi tedy podle znalce z oboru doprava v čase 4,6 sekundy před střetem nepochybně stálo s tím, že řidič tohoto vozidla, obžalovaný v tomto čase nemusel vidět vozidlo Volkswagen Passat v důsledku výhledu zakrytého nákladní soupravou zn. DAF, které řídil svědek [REDAKCE],

určitý vliv na výhled mohl mít i pravý přední sloupek vozidla Audi. Vozidlo Passat se v uvedeném čase nacházelo ve vzdálenosti asi 96 metrů od místa střetu a pohybovalo se rychlostí v rozmezí 71 – 79 km/hod. Rychlost vozidla Volkswagen Passat i rychlost vozidla Audi při průjezdu křižovatkou znalec odvodil z vazby na pohyb vozidel od střetu do konečných poloh a ve vazbě na deformace vzniklé na obou vozidlech v důsledku střetu. Závěr znalce o rychlosti vozidla Volkswagen Passat podporují výpovědi svědků [REDAKCE], který cestoval ve vozidle zn. Peugeot Partner řízeným [REDAKCE], vozidlo Peugeot jelo za vozidlem Volkswagen Passat již do Vysokého Mýta, rychlost jízdy vozidla odhadl na 70 km/hod. Řidič vozidla [REDAKCE] odhadl rychlost vozidla asi na 80 km/hod. Ze znaleckého posudku z oboru doprava vyplývá, že v čase 3,6 sekundy před střetem se vozidlo Audi začalo rozjíždět z nulové rychlosti, přestože nemohl vidět vozidla, která by se případně pohybovala ve výhledu zakrytém kamiony. Vozidlo Audi dosáhlo při průjezdu křižovatkou rychlosti 21 – 25 km/hod., kterou znalec stanovil jako rychlost střetovou. Řidiči obou vozidel se mohli navzájem spatřit nejdříve v čase 1,1 sekunda před střetem. Při úvaze o výhledu zakrytém pravým předním sloupkem řidič vozidla Audi musel vozidlo Volkswagen Passat registrovat nejpozději 0,2 sekundy před střetem. Řidič vozidla Audi na blížící se kolizní situaci nijak nereagoval, řidič vozidla Volkswagen Passat v čase 1,1 sekundy před střetem, když se nacházel od místa střetu vzdálen 23 metrů, nebyl schopen do okamžiku střetu změnit rychlost svého vozidla, mohl pouze částečně změnit směr jízdy mírně vpravo. Svědek [REDAKCE] uvedl, že vše se událo ve velmi krátké době na velmi krátkou vzdálenost, na vozidlo přijíždějící zleva reagoval tak, že vyšlápl spojkový pedál a současně intenzivně sešlápl brzdový pedál, avšak nepodařilo se mu střetu zabránit. Podle znalce z oboru doprava řidič vozidla Volkswagen Passat neměl možnost střetu zabránit ani při povolené rychlosti jízdy 70 km/hod. v takovém případě by do místa střetu přijel nepatrně později a ke střetu by došlo přední částí vozidla Passat do pravého boku vozidla Audi o 50 cm dál ve směru k zadní části vozidla Audi oproti reálnému stavu. Zabránit střetu by byl schopen pouze v případě, že by jel rychlostí 47 km/hod. a nižší v době, kdy mohl vozidlo Audi poprvé spatřit, tedy 23 metrů od místa střetu. Podle názoru soudu jízdu takovouto rychlostí nelze od řidiče pohybujícího se na hlavní silnici spravedlivě požadovat. Tím, kdo měl možnost nehodu zabránit, byl obžalovaný, pokud by do hlavní komunikace nevyjížděl.

Následkem nehody bylo polytraumatické zranění poškozené [REDAKCE], v důsledku kterých krátce po střetu zemřela, dále pak závažná zranění poškozených [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a zranění dalších spolujezdců ve vozidle Volkswagen Passat [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] mladší. Příčina smrti poškozené [REDAKCE] byla stanovena znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Urazové změny a smrt nastala výlučně v přímé příčinné souvislosti s dopravní nehodou. Charakter zranění ostatních účastníků dopravní nehody byl zjištěn z podrobných lékařských zpráv, obtížím, které jejich léčení provázela, k délce léčení a k současnému stavu u hlavního líčení vypovídaly svědkyně [REDAKCE] starší a [REDAKCE].

Vzhledem k tvrzení obžalovaného, co bylo impulsem pro započetí průjezdu křižovatkou, soud k hlavnímu líčení jako svědky volal [REDAKCE], řidiče kamionu stojícího v odbočovacím pruhu nejbližší k hranici křižovatkou a [REDAKCE], který řídil druhý kamion zn. DAF. Svědek [REDAKCE] nepotvrdil, že by obžalovanému dával jakékoliv znamení, ze kterého by ten mohl usoudit, že může do křižovatkou vjet, že se tzv. vzdává přednosti v jízdě. Podle tohoto svědka byl v křižovatce prostor, aby mohl bezpečně započít a dokončit odbočení vlevo na silnici č. I/17 ve směru na Chrudim. Svědek [REDAKCE] popsal, že v odbočovacím pruhu asi metr od příčné čáry zastavil, vyřadil, dával přednost vozidlům, která

přijížděla po hlavní silnici ve směru od Hradce Králové, vyřadil proto, že měl tzv. načatou spojkovou lamelu, tedy proto, aby se dále nepoškozovala. Po projetí aut z protisměru svědek [REDACTED] zmáčkl tlačítko (automobil má automatickou převodovku) a než se stačil rozjet, vozidlo Audi zleva vyjelo do křižovatky. Na to reagoval svědek tak, že přerušil rozjíždění a šlápl na brzdu. Na rozdíl od svědka [REDACTED], svědek [REDACTED] uvedl, že svědek [REDACTED] s Ivecem maličko popojel, vozidlo Audi se rozjelo do křižovatky. Okolnost, zda se svědek [REDACTED] stačil rozjet či nikoliv nemá vliv na průběh nehodového děje ani na jeho posouzení, nebylo třeba vyžadovat tachografický kotouč z vozidel ke zjištění, zda se vozidla IVECO a DAF pohnula předtím, než se vozidlo Audi rozjelo do křižovatky. Navíc podle svědka [REDACTED] by se takovýto drobný pohyb na tachografickém kotoučku ani neobjevil.

Z korespondence obhájce obžalovaného JUDr. Karla Baboráka s pojišťovnou Wüstenroot a se Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky je zřejmé, že obžalovaný činí kroky k náhradě škody prostřednictvím pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla.

Obžalovaný svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku, obžalovaný porušil povinnost dát přednost v jízdě ve smyslu § 22 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. v platném znění o provozu na pozemních komunikacích, vjel do jízdní dráhy vozidla Volkswagen Passat, které přijíždělo zprava po hlavní komunikaci, došlo ke střetu, při kterém spolujezdkyně ve vozidle obžalovaného [REDACTED] utrpěla zranění, v důsledku kterých bezprostředně po střetu zemřela. Povinnost podle § 22 odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích je povinností základní, důležitou, porušení bylo jedinou příčinou vzniku uvedeného následku. Obžalovaný jednal ve vědomé nedbalosti podle § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, věděl, že při porušení uvedené důležité povinnosti může dojít k dopravní nehodě, k újmě na zdraví či smrti ostatních účastníků silničního provozu, bez přiměřených důvodů však spoléhal na to, že k takovému následku nedojde, obžalovaný tedy v daném případě jinému z nedbalosti způsobil smrt, protože porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona.

Dalším z následků vzniklých při dopravní nehodě je vznik závažných zranění [REDACTED], nar. [REDACTED] a [REDACTED], nar. [REDACTED], které obě dvě spolujezdkyně z vozidla Volkswagen Passat po delší dobu citelně omezovala v obvyklém způsobu života, zejména na pohyblivosti a samoobslužnosti, vyžadovala dlouhodobé léčení, které probíhá, pokud jde o léčení psychických následků, do současné doby. V tomto případě obžalovaný naplnil skutkovou podstatu přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku, neboť jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví, protože porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona.

Zranění dalších členů osádky vozidla Volkswagen Passat [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], nar. [REDACTED] vyžadovalo lékařské ošetření, po následném jednoměsíčním léčení i nezletilá [REDACTED] pro psychickou reakci na nehodu, je do současné doby léčena v psychologické ambulanci. Ve vztahu k těmto následkům obžalovaný spáchal přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku, neboť jinému z nedbalosti ublížil na zdraví tím, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle § 38 a násl. trestního zákoníku, přihlížel ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41 a § 42 trestního zákoníku.

Povaha a závažnost činu je určována zejména významem zájmů, které byly činem dotčeny, tedy zájmu na ochraně života a zdraví, dále formou zavinění jak byla zhodnocena shora. Obžalovaný svým činem způsobil smrt mladého člověka, zranění dalších pěti osob, z nichž tři se dosud podrobují léčení. Příčinou vzniku nehody, jak bylo uvedeno shora je porušení jedné ze základních povinností řidiče. Škodlivost činu je zvyšována okolnostmi, za kterých k porušení uvedené povinnosti došlo. Obžalovaný do křižovatky vjel v situaci, kdy měl znemožněn výhled na hlavní silnici zprava dvěma nákladními vozidly připravenými k odbočení. Obžalovaný nemohl vidět, zda se po hlavní silnici pohybují nějaká vozidla, přesto se do velmi frekventované křižovatky rozjel, takové jednání je třeba považovat za hrubě riskantní a hazardérské. Obhajoba obžalovaného spočívající v tom, že se do křižovatky rozjel na základě světelného signálu řidiče nákladního vozidla, kterému porozuměl tak, že se vzdává práva přednosti v jízdě, svědek ██████████ nepotvrdil. Ani v opačném případě by však nešlo o okolnost, která by obžalovaného mohla jakýmkoliv způsobem vyvinut. Řidič, který nemá výhled do křižovatky, se nemůže spolehnout na takový pokyn ani na případnou informaci spolujezdce do té doby, než se sám dostatečně nepřesvědčí o možnosti křižovatku bezpečně projet.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, je zaměstnán ne firmě ██████████ s.r.o. v ██████████, je hodnocen jako dobrý pracovník, dosud se nedopustil žádného trestného činu ani civilního přestupku. V evidenční kartě řidiče má obžalovaný dva záznamy z r. 2010 a z r. 2013 pro drobnější přestupky.

Vyjádření obžalovaného lze považovat za kvalifikované doznání ke spáchání trestných činů, význam této okolnosti však nelze přeceňovat vzhledem k okolnostem, za kterých byl čin spáchán a ostatními svědky vnímán. Lze uvěřit upřímné lítosti obžalovaného nad svým činem, polehčuje mu, že dosud vedl řádný život, dopustil se pouze dvou drobných dopravních přestupků, činí kroky k náhradě škody. Na druhou stranu se obžalovaný dopustil více trestných činů, způsobil těžký neodčinitelný následek. Soud ukládal za tři trestné činy trest úhrnný ve smyslu § 43 odst. 1 trestní zákoníku a to v rámci trestní sazby § 143 odst. 2 trestního zákoníku. Dolní hranice zákonem stanovené sazby zde činí jeden (1) rok a horní šest (6) roků. Nepřichází v úvahu jiný druh trestu než je trest odnětí svobody. Osoba obžalovaného sama o sobě skýtá možnost trest odnětí svobody podmíněně odložit ve smyslu § 81 odst. 1 trestního zákoníku. Naopak okolností, která brání soudu učinit závěr, že lze účelu trestu dosáhnout podmíněným odložením výkonu je způsobený následek ve spojení s příčinami, které k jeho vzniku vedly. Obžalovaný řídil vozidlo nezodpovědně, riskantně, hazardérským způsobem a způsobil velmi závažné, v části neodčinitelné následky na životě a zdraví. Soud proto uložil trest odnětí svobody, který akcentuje skutečnost, že jednání obžalovaného je mimořádným vybočením z jinak řádného života, trest blízko spodní hranice zákonem stanovené trestní sazby, konkrétně v trvání jednoho (1) roku a osmi (8) měsíců, avšak jako nepodmíněný. Pro výkon trestu soud obžalovaného zařadil do věznice s dohledem podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť se dopustil nedbalostní trestné činnosti a dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody.

Vzhledem ke shora uvedenému je třeba uložit i citelný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Za přiměřený trest vzhledem k okolnostem případu a způsobeným následkům soud považuje trest ve výměře pěti (5) roků.

K trestnímu stíhání se s nárokem na náhradu škody v částce 10.098,- Kč připojila Zaměstnanecká pojišťovna Škoda a to za náklady vynaložené na léčení zranění poškozených

██████████, nar. ██████████ a ██████████, nar. ██████████, utrpěné při nehodě. Nároky zdravotní pojišťovna doložila podrobným vyúčtováním, jde o škodu, která byla způsobená protiprávním jednáním obžalovaného, soud proto přiznal nárok na náhradu v požadované výši.

K trestnímu stíhání se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 720.000,- Kč, resp. 480.000,- Kč připojila matka ██████████, ██████████ a sestra poškozené ██████████, tyto nároky byly do začátku hlavního líčení vypořádány pojišťovnou Wüstenroot, přesto poškozené na svém nároku trvaly, soud je za této situace odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 1 trestního řádu.

Dále se k trestnímu stíhání připojili s nárokem na náhradu škody poškození ██████████, nar. ██████████, ██████████, nar. ██████████, ██████████, nar. ██████████, ██████████, nar. ██████████ a ██████████, nar. ██████████, tyto osoby se připojily s náhradou bolestného. Při výpočtu bodů soud vycházel z odborných lékařských zpráv, na základě kterých činí bolestné u ██████████ 60 bodů, ██████████ starší 65 bodů, ██████████ ml. a ██████████ 10 bodů a ██████████ 25 bodů. Hodnota jednoho bodu byla stanovena v souladu s metodikou nejvyššího soudu a činí 251,28 Kč, soud proto přiznal poškozenému ██████████ částku 2.512,80 Kč, ██████████ starší 16.333,20 Kč, ██████████ ml. 2.512,80 Kč, ██████████ 6.282,- Kč a ██████████ 15.076,80 Kč. Za dostatečně nedoložené má soud nároky poškozených na regulační poplatky, náklady v souvislosti s cestováním k léčebným úkonům. Jde o nároky, které lze považovat za škodu způsobenou protiprávním jednáním obžalovaného, v daném případě však nebyly předloženy doklady potřebné k objektivnímu určení výše této škody. Obdobně soud posuzoval nárok na náhradu majetkové škody na vozidle ██████████, ten předložil inzeráty, ze kterých vyplývá cena, za kterou se vozidla Volkswagen Passat prodávají na internetu, z těchto dokladů však nelze učinit závěr o hodnotě konkrétního vozidla, které bylo poškozeno při dopravní nehodě. Poškozený má za to, že hodnota jeho vozidla před nehodou byla 115.000,- Kč, vychází přitom z internetových inzerátů. V trestním řízení uplatnil nárok na půjčované náhradního vozidla za dobu od 20.8.2014 do 31.12.2014 ve výši 126.000,- Kč, částka přesahuje tedy hodnotu zničeného vozidla. Výši tohoto nároku soud považuje za nepřiměřenou, zároveň však nebyl schopen ji objektivizovat, stejně tak, jako náhradu nákladů na odtah vozidla, proto soud v těchto částech odkázal poškozeného ██████████ na řízení ve věcech občanskoprávních. Stejně soud postupoval v případě nároku poškozených ██████████, ██████████ starší a ██████████ na náhradu škody v souvislosti se vzniklou posttraumatickou stresovou poruchou, nebyly předloženy doklady, které by specifikovaly charakter onemocnění u jednotlivých poškozených.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V Ústí nad Orlicí dne 18. března 2015

Mgr. Jiří Procházka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Michaela Beierová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Procházky a přísedících Karla Hampla a Jaroslava Jedličky v hlavním líčení konaném dne 28.1.2015

t a k t o :

Obžalovaný [redacted],
nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted], okres Ústí nad Orlicí,

j e v i n e n , ž e

dne 14.3.2014 kolem 14.45 hodin na silnici č. III/31513 v obci Rudoltice, okr. Ústí nad Orlicí, jako řidič osobního vozidla zn. Volkswagen Passat, RZ [redacted] s připojeným přívěsným vozíkem zn. Agados VZ 3351, RZ [redacted] s nesprávně upevněným nákladem dřevěných briket v paletě vlivem nepřiměřené i nedovolené rychlosti jízdy projížděl levotočivou zatáčku tak, že došlo k rozkmitání přívěsu za vozidlem a ke vzniku nestabilního stavu soupravy, následně došlo k převrácení celé soupravy na pravý bok a jejímu smýkání po komunikaci, poté se souprava rozpojila, oddělené osobní vozidlo přešlo do protisměrné části vozovky a na levou krajnici, kde se převrátilo, odpojený přívěsný vozík pokračoval v přímém směru jízdy, kde došlo nejprve ke střetu s cyklistou jedoucím na komunikaci ve stejném směru, přičemž cyklista [redacted], nar. [redacted], posledně bytem [redacted] utrpěl zranění, na jejichž následky téhož dne zemřel, dále vozík narazil do mimo vozovku zaparkovaného vozidla Ford Fiesta, SPZ [redacted] a chodce [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] stojícího u tohoto vozidla, který byl odmrštěn a při pádu utrpěl kompresivní zlomeninu obratlového těla Th 12-L2 s nutností operativního řešení, hospitalizací do 29.3.2014, s dlouhodobým léčením trvajícím do současné doby a předpokládanými trvalými následky, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 1, 4 § 5 odst. 1 písm. i), § 52 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů,

t e d y

jednak

jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

jednak

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona.

T í m s p á c h a l

jednak

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku,

jednak

přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku.

A o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou (2) roků nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s dohledem.

Za použití § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající **v zákazu řízení motorových vozidel na dobu pěti (5) roků.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozeným

- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], částku 275.469,- Kč,
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], částku 240.000,- Kč,
- Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Regionální pobočka Hradec Králové, se sídlem Hoříčká čp. 1710/19a) Hradec Králové, částku 147.703,- Kč,
- Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra ČR se sídlem Kodaňská čp. 1441/46, Praha 10, částku 62.878,- Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted], nar. [redacted], oba bytem [redacted] o d k a z u j í se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozené [redacted] a [redacted] odkazují se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo prokázáno, že obžalovaný je držitelem řidičského oprávnění skupiny „B“ od 16.6.1998, v evidenční kartě řidiče má od r. 2004 celkem 7 záznamů pro přestupky, z toho ve čtyřech případech pro překročení povolené rychlosti jízdy, naposled byl přistižen dne 17.2.2014 při řízení vozidla mimo obec rychlostí 128 km/hod. Dne 14.3.2014 si obžalovaný vypůjčil přívěsný vozík zn. Agados VZ 3351, RZ [REDAKCE] o hmotnosti cca 680 kg s nejvyšší technicky povolenou hmotností 2000 kg a to proto, aby převezl paletu briget o hmotnosti cca 1 tuna z Pastvin do Damníkova. Obžalovaný přesto, že neměl zkušenosti s přepravou takto těžkého rozměrného nákladu, nezjišťoval žádné informace ke způsobu naložení a upevnění nákladu, podle svého uvážení s sebou vzal jeden upínací popruh, vozík připojil za své vozidlo zn. Volkswagen Passat RZ [REDAKCE], kolem 7.00 hodiny ranní odjel z Třebovic do Letohradu do svého zaměstnání. Po poledni obžalovaný zajel do obce Pastviny, zde mu byla na vozík strojně naložena paleta briget o rozměrech základny 120 cm x 80cm a výšce 173cm, brigety byly stažené tzv. streč folií a plastovým vázacím páskem, obžalovaný paletu na ložené plošce přívěsu jedním upínacím popruhem zn. Poverfix, háčky popruhů obžalovaný uchytil za špičky přes bočnice za drážku ve spodní části bočnic. Obžalovaný vozík zaplachtoval a odjel přes Nekoř, Letohrad, Dolní Dobrouč, Ostrov a Rudoltice. Při průjezdu mírné levotočivé zatáčky v obci Rudoltice rychlostí 61 – 67 km/hod., nepřiměřenou zejména charakteru přepravovaného nákladu, došlo k převrácení přívěsného vozíku s nákladem, k vytržení závěsné hubice z koule závěsu na zadní části vozidla Volkswagen Passat, převracející se přívěsný vozík v rychlosti 30 – 34 km/hod. narazil do těla cyklisty [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], odhodil jej, přívěs následně dopadl na zadní část jízdního kola, poté narazil do chodce [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], který stál u mimo vozovku zaparkovaného vozidla Ford Fiesta SPZ [REDAKCE] a současně do vozidla Ford Fiesta, které odrazil vlevo mimo vozovku. Vozidlo Volkswagen Passat se po násilném vytržení závěsné hubice dostalo do smyku, převrátilo se na střechu a skončilo v příkopě vlevo mimo komunikaci. Cyklista [REDAKCE] utrpěl při dopravní nehodě mnohočetná poranění hlavy, trupu i končetin, byl letecky transportován do Fakultní nemocnice v Hradci Králové, kde v 18.35 hodin zemřel. Bezprostřední příčinou smrti bylo zhmoždění mozku doprovázené zlomeninami kostí lebky a krvácením mezi mozkové obaly v důsledku tupého úrazu hlavy. Poškozený [REDAKCE] byl nárazem vozíku odmrštěn vpravo mimo komunikaci, při pádu utrpěl kompresivní zlomeninu obratlového těla Th 12-L2, poškozený byl hospitalizován od 18. do 29.3.2014 v Orlickoústecké, následně v Pardubické krajské nemocnici, podrobil se operačnímu zákroku v celkovém znecitlivění, došlo ke zpevnění zraněného úseku bederní páteře kovovým materiálem, poškozený byl medikován léky proti bolesti, absolvoval rehabilitaci, musel nosit bederní pás, dodržovat klidový režim, absolvoval lázeňskou léčbu. Ke dni 15.10.2014 přetrvávalo omezení hybnosti páteře ve všech směrech, léčení probíhá do současné doby. Poškozený se podrobuje rehabilitacím, cítí bolest při pohybu, je omezen při chůzi, nezvládá delší vzdálenosti. U poškozeného lze předpokládat vznik trvalých následků. Obžalovaný se poškozeným po nehodě písemně omluvil, oznámil nehodu ČSOB pojišťovně, která hradila škodu [REDAKCE], náhradu nemajetkové újmy dceři poškozeného [REDAKCE], [REDAKCE].

Obžalovaný se k věci vyjádřil jak v přípravném řízení jako obviněný, tak i u hlavního líčení. U hlavního líčení obžalovaný oproti přípravnému řízení připustil, že náklad na vozík upevnil nevhodně, nevyšiml si kotevních úchyťů na podlaze vozíku, proto upínací popruh

přípevnil za bočnice. Obžalovaný věděl, jaký náklad poveze, jak bude vypadat, přesto nezjišťoval informace o možnostech bezpečného upevnění a přepravy takového nákladu, přitom neměl žádnou zkušenost s takovým nákladem. Obžalovaný připustil, že Rudolticemi projížděl rychlostí vyšší než je 50 km/hod. V průběhu přepravy z Pastvin jel i rychlostí vyšší a žádný problém s vozíkem nezaznamenal. Místem nehody však obžalovaný projížděl rychlostí do 50 km/hod. a to podle potvrzení firmy NAM Systém a.s., která obžalovanému poskytovala služby systému ONI. Příčinu nehody podle obžalovaného byly nerovnosti na vozovce, o kterých do té doby nevěděl, přestože tímto místem projíždí denně. Příčinou nehody podle obžalovaného nebyla nepřiměřená rychlost ani nevhodné upevnění nákladu.

Opakované porušování dopravních předpisů obžalovaným soud zjistil z výpisu z evidenční karty řidiče, k poslednímu přestupku spočívajícímu v překročení rychlosti jízdy mimo obec ze dne 17.2.2014 obžalovaný uvedl, že předjížděl policejní Passat, přitom mu byla změřena nedovolená rychlost, v dalších třech případech obžalovaný překročil rychlost jízdy v obci. K okolnostem zapůjčení přívěsného vozíku zn. Agados vypovídal sám obžalovaný s tím, že jej nenapadlo obstarat si informace o přepravě tak rozměrného nákladu, jakým je tunová paleta briket, měl za to, že k zabezpečení nákladů postačí jen upínací popruh připevněný za bočnice. Charakteristika přívěsného vozíku byla zjištěna ze znaleckého posudku z oboru strojírenství Bohumila Bartoše, z tohoto znaleckého posudku bylo zjištěno, že vozík byl po technické stránce v pořádku, technický stav nebyl příčinou vzniku nehody. Při přepravě nákladu nedošlo k překročení největší povolené hmotnosti ani překročení hmotnosti povolené jízdní soupravy. Vzhledem k vysoko položenému těžišti náklad nesplňoval podmínku stability dle ČSN N12195-1, náklad byl nestabilní proti převrácení, zároveň nebyl dostatečně zajištěn proti posunutí na přívěsu, nebylo využito kotevních úchytnů, byl použit pouze jeden vázací popruh, nevhodně připevněný za bočnice vozíku. Místo dopravní nehody bylo bezprostředně po ní ohledáno policisty Dopravního inspektorátu, Územního odboru PČR v Ústí nad Orlicí, zjištěné skutečnosti byly zaznamenány do protokolu o nehodě v silničním provozu, z něho je zřejmé kdy a kde k nehodě došlo, kdo byli jejími účastníky. Podle nalezených stop (poškození a konečná poloha vozidel, stopy na vozovce), byl stanoven pravděpodobný nehodový děj, k jeho upřesnění byl ustanoven znalec z oboru doprava Ing. Ivan Krejsa. Samotný nehodový děj kromě poškozených vnímaly svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE]. Posledně jmenovaná reagovala poté, co uslyšela ránu, vyhlédla směrem k místu dopravní nehody, viděla vozidlo Volkswagen i Ford Fiesta již v konečném postavení po nehodě, neviděla již vozidla v pohybu. Přívěsného vozíku si všimla až později. Z výpovědi svědka [REDAKCE] a [REDAKCE] bylo zjištěno, že poškozený stál u zadní části svého vozidla Fodr Fiesta a nakládal do něho odpad. Poškozený [REDAKCE] si u hlavního líčení nebyl jistý, jestli přívěsný vozík, který se převrátil a sunul po vozovce, do něj narazil a nebo jestli uskočil sám. Svědkyně [REDAKCE] událost popsala tak, že v době nehody stála za plotem domu čp. 168, reagovala na zvuk od silnice, otočila se tím směrem a uviděla kterak se přívěsný vozík valí na vozidlo Ford Fiesta, u jehož zadní části stál poškozený [REDAKCE], poté uslyšela ránu a uviděla poškozeného [REDAKCE], jak letí vzduchem podél stěny domu, ruce měl natažené nahoru, jakoby skákal šipku do vody, následně dopadl přední částí na zem. Vzhledem k popisu události svědkyní [REDAKCE] lze vyloučit, že by [REDAKCE] před vozíkem uskočil, je tedy zřejmé, že došlo k nárazu vozíku do poškozeného a ten byl v důsledku toho odmrštěn. Svědkyně [REDAKCE] zaznamenala i pohyb cyklisty, který byl posléze nalezen se zraněními na vozovce ve směru pohybu jízdní soupravy řízené obžalovaným. Jízdní kolo zůstalo zaklíněné pod přívěsným vozíkem.

Znalec z oboru doprava Ing. Ivan Krejsa s využitím stop nalezených na místě dopravní nehody provedl analýzu nehodového děje, popsal technické příčiny vzniku nehody.

V levotočivé zatáčce před místem střetu se souprava vozidlo Volkswagen Passat se zapojeným přívěsným vozíkem zn. Agados pohybovalo rychlostí asi 64 km/hod. (v rozmezí 61 – 67 km/hod.), souprava se dostala do nestabilního stavu, přívěs se začal naklánět vpravo a přes spojovací zařízení se začalo naklánět i vozidlo Passat stejným směrem, o tom svědčí natočení hlavice závěsného zařízení o úhel asi 25 stupňů. Při rychlosti asi 60 km/hod. 1,2 sekundy před střetem došlo značnou klopnou silou přívěsu Agados vpravo k vytržení hlavice závěsného zařízení z koule závěsu na vozidle Passat, kdy následně přívěs padal postupně na pravý bok, vozidlu Passat byl udělen impuls, který vedl ke smyku a převrácení na střechu a k pohybu do konečné polohy. Přívěs při svém pádu na pravý bok narazil do cyklisty jedoucího ve stejném směru najíždějícího na objetí stojícího vozidla Ford Fiesta, odhodil cyklistu do konečné polohy (krevní stopa č. 12), přívěs dopadl na jízdní kolo, které zůstalo částečně pod přívěsem i v konečné poloze. K nárazu do cyklisty došlo při rychlosti přívěsného vozíku asi 32 km/hod. (v rozmezí 30 – 34 km/hod.) v této rychlosti vozík dále naráží do poškozeného [REDAKCE], odhodil jej vpravo před rozestavěný dům na nezpevněnou plochu a do vozidla Ford Fiesta, které odrazil v levém oblouku do levého příkopu do konečné polohy. Znalec stanovil příčinou nehody, která byla nepřiměřená rychlost jízdy soupravy vzhledem k nestabilnímu nákladu o vysokém těžišti. Přepravu takového nákladu způsobem, který zvolil obžalovaný i znalec z oboru doprava považuje za zcela nevhodný, nebezpečný. Jako přiměřenou k převáženému nákladu znalec určil rychlost 40 km/hod., při takové rychlosti by nedošlo k nestabilitě soupravy a ke vzniku nehody. Při hlavním líčení znalec uvedl, že při rychlosti 50 km/hod. by došlo ke vzniku nestability vozíku, tzv. rozkývání, k převrácení by však s největší pravděpodobností nedošlo. Znalec dále prezentoval měření dynamických hodnot průjezdu zatáčkou v Rudolticích, při kterém ověřil správnost dříve vypočtené rychlosti vozidla Volkswagen Passat v místě nehody. Znalec se vyjadřoval rovněž k nerovnostem na krajnici vozovky, na které poukazoval obžalovaný, jsou zobrazeny na fotografii titulní strany měření dynamických hodnot. Tyto prohlubně se nacházejí ještě před nájezdem do zatáčky, mohly způsobit zhroupení vozíku, avšak neudělily vozíku impuls pro převrácení, tím byla jednoznačně nepřiměřená rychlost jízdy v zatáčce. Obžalovaný prostřednictvím obhájce namítal, že video-simulace, která je součástí znaleckého posudku zcela neodpovídá reálné situaci a zanechaným stopám. K tomu se znalec vyjadřoval tak, že složitost nehodového děje v tomto případě vylučovala jeho přesné obrazové nasimulování a charakter simulace je tak pouze dokreslující, nikoli přesně odpovídající výpočty stanovenému nehodovému ději.

Obžalovaný předložil smlouvu uzavřenou s NAM Systém a.s., jejímž předmětem je služba spočívající v sledování automobilu na základě údajů GPS. Ze zpráv společnosti NAM Systém a.s. adresovaných obžalovanému bylo zjištěno, že GPS jednotka ve vozidle obžalovaného Volkswagen Passat byla nakonfigurována pro detekci havárie vozidla dne 14.3.2014 však jednotka nehodu nezaznamenala vzhledem k podlimitnímu přetížení, proto nejsou k dispozici přesnější údaje, mj. o rychlosti. Firma poskytla pouze údaje o orientační rychlosti v době a místě nehody. Podle těchto údajů vozidlo obžalovaného se před nehodou pohybovalo až do místa u domu čp. 100 rychlostí 51 – 90 km/hod., následně až do místa konečné polohy po havárii rychlostí 1 – 50 km/hod.

Firma NAM Systém a.s. sama poukázala na orientační charakter svých údajů, nelze rozlišit, zda se obžalovaný pohyboval rychlostí 51 či 90 km/hod. popř. 1 nebo 50 km/hod. Znalec z oboru doprava rovněž považuje poskytnuté údaje za orientační, poukázal na to, že údaje ze systému GPS vznikají přepočítáváním průměrné rychlosti, navíc se zpožděním až dvou vteřin. Návrhy na doplnění dokazování výsledkem pracovníka společnosti NAM Systém a.s. a zpracováním dalšího znaleckého posudku z oboru doprava soud vzhledem ke shora

uvedenému považuje za nadbytečné. Zpracovaný znalecký posudek znalce Ing. Ivana Krejsy je dostatečně přesvědčivý.

Pokud jde o následky dopravní nehody na zdraví účastníků nehody, byly vypracovány znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, které jednak stanovily příčinu smrti poškozeného [REDAKCE] a jednak podrobně určily charakter zranění, které utrpěl poškozený [REDAKCE]. Zlomenina obratle u poškozeného si vyžádala dosud trvající . Do současné doby trvající omezení hybnosti páteře ve všech směrech je spojeno s bolestivostí. I u hlavního líčení na poškozeném [REDAKCE] byly vidět obtíže, které mu působí pohyb. Sám poškozený [REDAKCE] byl vyslechnut k tomu, jakým způsobem bylo zranění léčeno a jakým způsobem se projevovalo a projevuje do současné doby. Jednání obžalovaného ve vztahu k náhradě škody bylo prokázáno listinnými důkazy, oznámením ČSOB pojišťovny o částečném plnění škody poškozeným, omluvnými dopisy obžalovaného poškozeným. Vstřícné chování obžalovaného po činu hodnotí zejména poškozená [REDAKCE], sestra poškozeného [REDAKCE] v přípisě adresovanému soudu, podle kterého obžalovaný pomohl s uplatněním nároku na náhradu nemajetkové újmy.

Obžalovaný svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku a těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Obžalovaný porušil povinnost řádně zabezpečit přepravovaný náklad ve smyslu § 5 odst. 1 písm. i) a § 52 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů. Náklad palety briket způsobem, jakým jej obžalovaný přepravoval, byl nestabilní, výrazně zvyšoval riziko převrácení vozidla, k čemuž také při průjezdu levotočivé zatáčky v obci Rudoltice došlo a to proto, že obžalovaný nepřizpůsobil rychlost jízdy zejména povaze přepravovaného nákladu, překročil nejméně o 11 km/hod. nejvyšší povolenou rychlost v obci ve smyslu § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Převrácený vozík smrtelně zranil poškozeného [REDAKCE] a dalšímu poškozenému [REDAKCE] závažné poškození páteře, které je třeba posoudit jako vážnou poruchu zdraví trvající delší dobu, poškozený je dosud, téměř rok po nehodě, omezen bolestivostí, zhoršenou hybností páteře, obtížemi při chůzi, přičemž lze předpokládat trvalé následky (§ 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku). Povinnosti řádně zabezpečit bezpečnost nákladu a povinnost nepřekračovat povolenou a přiměřenou rychlost jízdy je třeba považovat za základní a důležité, porušení těchto povinností je jedinou trestně právní příčinou vzniku dopravní nehody, resp. smrti a těžké újmy na zdraví dalších účastníků nehody. Obžalovaný tedy způsobil jinému smrt a těžkou újmu na zdraví, protože porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona. Obžalovaný jednal v nedbalosti vědomé ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, musel si být vědom toho, že při přepravě nákladu s extrémně vysokým těžištěm v kombinaci s nepřiměřenou rychlostí jízdy může dojít k převrácení vozíku, k ohrožení života a zdraví ostatních účastníků silničního provozu, bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že k takovému následku nedojde. Tento závěr soud činí u vědomí toho, že obžalovaný s přepravou takového typu nákladu neměl zkušenosti, neopatřoval si žádné informace o vhodném způsobu přepravy a zajištění nákladu. Ani znalec z oboru doprava, ani znalec z oboru strojírenství se ve své praxi nesečkali s takto nebezpečným způsobem přepravy nákladu. Obžalovaný sám uváděl, že kontroloval upevnění nákladu tak, že s paletou zkoušel hýbat a rozhýbal se celý vozík. Obžalovaný tedy pouze vlastní silou rozkýval vozík, který s nákladem vážil 1,68 tuny. I laikovi musí být zřejmé, že při jízdě, zejména při průjezdu zatáčkami vzniká odstředivá síla a obžalovaný měl těmito okolnostem přizpůsobit rychlost jízdy. To neučinil, v obci se pohyboval rychlostí nejen nepřiměřenou, ale i vyšší než povolenou. Pokud obžalovaný argumentuje, že na nehodě se podílely nerovnosti na vozovce,

pak je třeba říci, že i této okolnosti měl obžalovaný rychlost jízdy přizpůsobit. Místem dopravní nehody obžalovaný projíždí denně, lze předpokládat, že za všech přicházejících povětrnostních podmínek. Soud považuje za vyloučené, aby si obžalovaný nerovností až do 14.3.2014 nevšiml.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle § 39 trestního zákoníku, přihlížel ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41 a § 42 trestního zákoníku.

Povaha a závažnost činu je určována zejména významem zájmu, který byl činem dotčen, tedy zájmu na ochraně života a zdraví, dále formou zavinění, jak byla zhodnocena shora. Následkem jednání obžalovaného je nejtěžší a neodčinitelný následek, tedy smrt poškozeného [REDAKCE] a zároveň závažné zranění poškozeného [REDAKCE], které jej nejspíše bude omezovat po zbytek života. Obžalovaný dopravní nehodu nahlásil na pojišťovně, která částečně hradila poškozeným škodu a to jak majetkovou, tak nemajetkovou. Poškozeným se po činu snažil omluvit. Příčinou dopravní nehody je porušení povinností dodržet přiměřenou rychlost jízdy ve smyslu § 18 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Jde o povinnost, kterou obžalovaný porušuje opakovaně, pro rychlou jízdu byl sankcionován v přestupkovém řízení pokutami, naposledy necelý měsíc před nehodou výrazně překročil rychlost jízdy mimo obec. Obžalovaný však svoje předchozí zkušenosti s porušením povinností týkajících se rychlosti jízdy do svého chování nijak nepromítl, zjevně mu nedošlo, jaké nebezpečí a následky může vyvolat rychlá jízda. Kromě přestupků za rychlost má obžalovaný v evidenční kartě řidiče další tři záznamy, v jednom případě za jízdu pod vlivem alkoholu, ve dvou případech se nepřipoutal bezpečnostním pásem, jiných přestupků než v dopravě se obžalovaný nedopustil, rovněž tak nespáchal žádný trestný čin. Obžalovaný je ženatý, já jedno dítě, je zaměstnán jako [REDAKCE] u [REDAKCE], je hodnocen jako výborný pracovník.

Soud jako částečnou polehčující okolnost na straně obžalovaného hodnotí to, že se dosud nedopustil žádné trestné činnosti. U obžalovaného nelze vysledovat náhled na trestný čin. Vyjádření obžalovaného nelze v žádném případě považovat za kvalifikované doznání ke spáchání trestného činu. Přitěžuje mu, že se dopustil dvou trestných činů, v jednom případě způsobil neodčinitelný následek.

Vzhledem k charakteru a následkům dopravní nehody nepřichází v úvahu jiný druh trestu, než je trest odnětí svobody. Soud ukládal trest úhrnný podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku za dva trestné činy v rámci trestní sazby § 143 odst. 2 trestního zákoníku. Trest odnětí svobody tedy ukládal v rozpětí trestní sazby jeden (1) rok až šest (6) roků. Trest je ukládán za nedbalostní trestné činy, osobě, která se dosud žádné trestné činnosti nedopustila. Za přiměřený trest soud považuje v tomto případě trest odnětí svobody v trvání dvou (2) roků. Úvahy o tom, zda je možné výkon tohoto trestu podmíněně odložit ve smyslu § 81 odst. 1 trestního zákoníku ovlivnil zejména charakter následků, závažnost zranění poškozeného [REDAKCE]. Dále soud hodnotil výrazné sklony obžalovaného porušovat povinnosti řidiče, zejména ty, které se týkají rychlosti jízdy, obžalovaný před nehodou dostal signál o nepřijatelnosti jeho chování v podobě pokuty za extrémně rychlou jízdu, toto upozornění však nijak nereflektoval. U obžalovaného, jak bylo uvedeno výše, absentoval náhled na trestnou činnost, nebezpečnost svého počínání. S uvážením všech těchto okolností soud uložil trest odnětí svobody jako nepodmíněný, zařadil obžalovaného do věznice s dohledem podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť se dopustil nedbalostní trestné činnosti a dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody.

Obžalovaný je osobou se sklony k porušování dopravních předpisů, v důsledku porušení základních povinností způsobil smrt a těžkou újmu na zdraví, je třeba ukládat i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Za přiměřený trest soud považuje, pokud jde o výměru, trest na dobu pěti (5) roků.

K trestnímu stíhání se s nárokem na náhradu škody připojily poškozené Zdravotní pojišťovny a to VZP ČR s částkou 147.703,- Kč za léčení poškozeného [REDAKCE] a Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR s částkou 62.878,- Kč v souvislosti s poskytnutím péče poškozenému [REDAKCE]. Své nároky na náhradu škody v částkách 147.703,- Kč, resp. 62.878,- Kč doložily vyúčtováním léčebné péče, jde o škodu, která vznikla v přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním, proto soud poškozeným přiznal nárok na náhradu škody v požadované části.

Dále se s nárokem na náhradu škody ve výši 35.469,- Kč připojila poškozená [REDAKCE], požadovaná částka představuje nároky na pohřeb poškozeného [REDAKCE], náklady poškozená doložila listinami, a proto soud poškozené nárok v požadované části rovněž přiznal. [REDAKCE], jako dcera poškozeného [REDAKCE] požadovala dále částku 1.000.000,- Kč jako nemajetkovou újmu v souvislosti s úmrtím osoby blízké, ze stejného důvodu požadovala stejnou částku [REDAKCE], partnerka zemřelého [REDAKCE], [REDAKCE], dcera poškozeného. Dále pak [REDAKCE], [REDAKCE] v situaci, kdy zemřelý poškozený byl partnerem matky [REDAKCE]. Tyto osoby požadovaly částku 300.000,- Kč stejně jako [REDAKCE] a [REDAKCE], vnoučata poškozeného. Soud dospěl k závěru, že nemajetková újma na straně všech uvedených osob vznikla, u osob nepříbuzných v závislosti na charakteru a intenzitě vzájemného vztahu s poškozeným. K charakteru těchto vztahů soud neprovedl v hlavním líčení žádné důkazy, obecně lze předpokládat velmi rozsáhlé dokazování, které přesahuje rámec možností hlavního líčení, jehož základním cílem je rozhodnutí o vině, případně trestu za spáchání trestného činu. Pokud jde o dcery poškozeného [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], zde soud přiznal nárok na náhradu nemajetkové újmy v částce 240.000,- Kč, vycházel přitom z určité základní částky, která byla přiznávána podle § 444 zákona č. 40/1964 Sb. občanského zákoníku jako jednorázové odškodnění při úmrtí blízké osoby. Citovaný předpis v současné době není platným, přesto má soud za to, že částky tam uvedené lze považovat za minimální pro účely náhrady nemajetkové újmy. Pokud jde o přiznání nároku nad rámec uvedené základní částky, bude třeba jej ozřejmit podrobnějším dokazováním v civilním řízení, proto soud částečně poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE] odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Na stejné řízení odkázal i další poškozené, kteří v tomto řízení uplatnili nárok na náhradu nemajetkové újmy.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,

zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V Ústí nad Orlicí dne 28.1.2015

Mgr. Jiří Procházka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Michaela Beierová

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Husova 975, 562 17 Ústí nad Orlicí

tel.: 465 567 111, fax: 465 523 269, e-mail: podatelna@osoud.uno.justice.cz, IDDS: rjrabj7

NAŠE ZNAČKA: 51 Si 492/2018

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Jan Gregar

DNE: 18.12.2018

Vážená paní doktorko,

na základě Vaší žádosti ze dne 7.12.2018 Vám v příloze zasílám požadovaná anonymizovaná rozhodnutí zdejšího soudu, která byla již poskytnuta v roce 2013 a 2016

S pozdravem

Bc. Jan Gregar v. r.
ředitel správy soudu

Příloha: 9x rozhodnutí